

ﷺ
ﷺ

ذکر پاک شاہِ لولاک

خیال کتری

میلاد مصطفیٰ ﷺ آرگنائزیشن مٹیاری

2020.08.14 13:06

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ذکر پاک شاہ لولاک علیہ السلام

لیکک:

خیال کتری

میلاد مصطفیٰ ﷺ آرگنائیزیشن مٹیاری

(حق ۽ واسطہ مصنف و ت محفوظ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَ آلِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
صَلَوَةٌ وَسَلَامًا عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

ذکر پاک شاہ لولاک علیہ السلام

کتاب نمبر	۰۱
موضوع/عنوان	سیرت پاک
مصنف	'خیال' کتری
تعداد	۱۰۰۰
دفعو/چاپو	آکٹوبر ۲۰۱۱ع ذوالقعد ۱۴۳۲ ہجری
قیمت	۶۰
چپائیندر	میلاد مصطفیٰ ﷺ آرگنائزیشن مٹیاری
		Email: meeladmustafa@gmail.com

لکچر لاء پتو

- (۱) بشیر احمد کتری، میان پوٹہ محلہ مٹیاری (موبائل نمبر-۰۳۰۰۳۰۹۳۹۴۳)
- (۲) حافظ غلام محمد میمن، جامع مسجد مٹیاری (موبائل نمبر-۰۳۰۰۳۰۴۰۳۶۴)
- (۳) عبدالقادر بلالی، باقیل پوٹہ محلہ مٹیاری (موبائل نمبر-۰۳۰۶۳۵۴۰۳۵۲)
- (۴) حافظ غلام نبی خاصخیلی، مدینہ مسجد مٹیاری (موبائل نمبر-۰۳۰۲۳۰۲۸۹۳۱)
- (۵) سلیم احمد کتری، میان پوٹہ محلہ مٹیاری (موبائل نمبر-۰۳۳۳۲۶۹۴۰۲۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

انتساب

ڪائنات جي ڪارڻي، اڙين جي آڌار بيوسن جي پرجهلي، غريبن جي غمخوار، آقاء نامدار حضرت محمد مصطفيٰ احمد مجتبيٰ صلي الله عليه وآله وسلم جي ذات بابرڪات ڏانهن منسوب ڪجي ٿو. ان اميد سان ته ضرور قبوليت جو شرف ماڻيندو ۽ اسان لاءِ بخشش جو سامان بڻجن ٿو.
خيال ڪري

بَلِّغِ الْعُلَى بِكَمَالِهِ
كَشَفِ الدُّجَى بِجَمَالِهِ
حَسُنَتْ جَمِيعُ خِصَالِهِ
صَلُّوا عَلَيْهِ وَآلِهِ

(شيخ سعدي شيرازي رحمه الله عليه)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مهاڳ

ڪروڙين حمد باري تعاليٰ جي لاءِ جيڪو ڪائنات جو خالق ۽ مالڪ آهي، ان ڳڻيا درود ۽ سلام محبوب باري تعاليٰ جي لاءِ جيڪو عالمن لاءِ رحمت آهي. بعد حمد و صلواة ناچيز جي هيءَ هڪ ننڍڙي ڪوشش آهي. جيڪا اوهان صاحبن جي هٿ ۾ آهي. ذڪر پاڪ شاھ لولاڪ صلي الله عليه وآله وسلم لکڻ جو مقصد عوام الناس کي آقاءِ دوجهان، حضرت محمد مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم جي بي پايان شان مان ڪجهه شان آسماني ڪتابن مان سنڌي ٻوليءَ ۾ پيش ڪرڻ آهي. ڇاڪاڻ ته اردو ۽ انگريزي ٻولين ۾ اهڙا ڪتاب جن ۾ اڳوڻن آسماني ڪتابن توريت، زبور ۽ انجيل مان شان بيان ٿيل آهي. سي تمام گهڻا موجود آهن. پر سنڌي ٻوليءَ ۾ تمام گهٽ نظر ايندا. آقاءِ دوجهان حضرت محمد مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم جي ذات بابرڪات کي رب العالمين ارڙهن هزار عالمن لاءِ رحمت بنائي موڪليو. ته ان هستيءَ جو شان به ارڙهن هزار عالمن کان وڌ هوندو. هيءَ هڪ ادنيٰ ڪوشش ڪئي وئي آهي. ان جو هڪ ٻيو مکيه سبب هي آهي ته ميلاد مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم آرگنائيزيشن مٿياري جي شعبه نشر و اشاعت کي عملي جامون پهرائڻ لاءِ به اشاعتي ڪم کي شروع ڪيو ويو آهي. جنهن جي هيءَ پهرين ڪڙي آهي. منهنجي ڪتاب پڙهندڙن کي گذارش آهي ته ڪتاب ۾ ضرور غلطيون هونديون. جنهن لاءِ معذرت خواهه آهيان ۽ گڏوگڏ ڪين گذارش آهي ته ڪتاب کي پڙهڻ وقت ڪين ڪي اوڻايون نظر اچن ته انهن کان ضرور آگاهه ڪن ته جيئن انهن کي آئيندي ڇاپي ۾ سڌاريو وڃي.

اميد ته پنهنجي راءِ ۽ مشورن سان ضرور نوازيندا.

خيال ڪري

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ذکر پاک شاہ لولاک علیہ السلام

خیال هو نه ڌيان، بيان هو نه بيابان، گل هو نه گلستان، چمن هو نه چمنستان، امڪان هو نه امتحان درد هو نه درمان، آستان هو نه پاسبان، نغمه خوان هو نه ثنا خوان، مهمان هو نه ميزبان، انسان هو نه حيوان، جسم هو نه جان، جن هو نه غلمان، فرمان هو نه فرقان، توريت هو نه قرآن، ساز هو نه سامان، زمن هو نه زمان، مڪين هو نه مڪان، ڪجهه به نه هو جي هو ته فقط عالمين جو پالڻهار، ڪائنات جو خلقڻهار هو. حديث قدسي ۾ هن ريت تخليق ڪل جو ذڪر اچي ٿو:

كُنْتُ كَنْزًا خَفِيًّا فَأَحْبَبْتُ أَنْ أُعْرَفُ فَخَلَقْتُ الْخَلْقَ (۱)

”آئون هڪ لڪل خزانو هوس. بس چاهيم ته سڃاتو وڃان، مون اها مخلوق پيدا ڪئي، جنهن کي پيدا ڪرڻ جو منهنجو ارادو هو.“

اول الله، علیم اعليٰ عالم جو ڌڻي

قادر پنهنجي قدرت سين قائم آهي قديم

والي، واحد، وحده، رازق رب رحيم

سو ساراهي سچو ڌڻي، چئي حمد حڪيم

ڪري پاڻ ڪريم جوڙون جوڙ جهان جي (۲)

پوءِ جهانن جي خالق، محبوب ڪريم ﷺ جو نور پيدا ڪيو (۳)

ڪئي ظاهر تنهنجي نور ذات صفات

قدم تنهنجي قائم ڪئي ڪائنات

تي وحدت به ڪثرت ثبوتي ثبات

منا مير محمد مدد ماڙ ڪر (۴)

اعلیٰ حضرت، عظیم البرکت شاہ احمد رضا خان فاضل بریلوی رحمۃ اللہ علیہ چا خوب فرمایو:

تو ہے سایہ نور کا، ہر عضو ٹکڑا نور کا

سایہ کا سایہ نہ ہوتا ہے نہ سایہ نور کا (۵)

اللہ تعالیٰ ارشاد فرمایو:

لَوْلَاكَ لَمَّا أَظْهَرْتُ الرَّبُوبِيَّةَ (۶)

ای حبیب تون نہ ہجین ہا تہ آئون پنہنجی ربوبیت ظاہر نہ کریان ہا۔

لَوْلَاكَ لَمَّا أَظْهَرْتُ رَبُوبِيَّتِي (۷)

(ای حبیب) جیکڈھن تون نہ ہجین ہا تہ منہنجی ربوبیت ظاہر نہ تئی ہا۔

لَوْلَاكَ لَمَّا خَلَقْتُ الْأَفْلَاكَ وَلَمَّا أَظْهَرْتُ الرَّبُوبِيَّةَ (۸)

(ای حبیب) جیکڈھن تون نہ ہجین ہا تہ آئون آسمانن کی پیدا نہ کریان

ہا ۽ پنہنجی ربوبیت ۽ خدائی ظاہر نہ کریان ہا۔

مخزن سر خدا یا مصطفیٰ ﷺ مظهر نور خدا یا مصطفیٰ ﷺ

نور خالق باعث ایجاد خلق ﷺ پیشواۓ انبیاء یا مصطفیٰ ﷺ (۹)

تخلیق دو جہاں کی جس نور سے ہوئی ہے

وہ نور در حقیقت نور محمدی ہے

(عبرت صدیقی: ماہ نامہ سلوک و احسان کراچی ماہ شعبان رمضان

۱۴۱۰ ہجری)

لَوْلَاكَ يَا مُحَمَّدُ مَا خَلَقْتُ سَمَاءً وَلَا أَرْضًا وَلَا جَنَّةً وَلَا نَارًا۔ (۱۰)

ای محمد ﷺ جیکڈھن تون نہ ہجین ہا تہ آئون نہ آسمان پیدا کریان ہا

۽ نہ زمین کی ۽ نہ جنت پیدا کریان ہا۔ نہ دوزخ کی

حور و غلمان، ملائڪ جن و بشر عرش و فرش فلڪ توڻي شمس و قمر،
 مڙئي جلوه اوهان جي کان جلوه نما يا حبيب خدا.
 جتي راز اوهان جو خفي و جلي، تن تي ڪو نه رسيو ڪو نبي ولي،
 آهي شان اوهان جو لولاڪ لما يا حبيب خدا. (۱۱)
 پير طريقت حاجي امداد الله مهاجر مڪي رحمة الله عليه هن ريت
 مدح سرائي ڪئي آهي.

سب ڏيکھو نور محمد کا سب ڀڄ ظهور محمد کا
 جبريل مقرب خادم ۽ سب جا مشهور محمد کا (۱۲)
 حضرت لعل شهباز قلندر رحمة الله عليه سارا هيئندي فرمائي ٿو:
 آں شاه هر دو عالم عربي محمد است
 مقصود بود آدم عربي محمد است
 ختم رسل چراغ راه دين و نور حق
 آں رحمت دو عالم عربي محمد است
 ترجمو: ٻنهي جهانن جو شان محمد عربي آهي
 آدم جي وجود جو مقصود محمد عربي آهي
 هو ختم رسل دين جي راه جو چراغ ۽ حق جو نور
 اهوئي ٻنهي جهانن جي رحمت محمد عربي آهي. (۱۳)

حضرت عيسيٰ عليه السلام کي ڪائنات جي رب فرمايو:

”هو منهنجو اهڙو رسول هوندو جنهن لاءِ مون سڀني شين کي پيدا ڪيو آهي.“ (۱۴)

حضور اڪرم نور مجسم ﷺ جن ڪائنات جا ڪارڻي ۽ پروردگار عالم جا پيارا آهن. سندن چرچو پاڻ خود پروردگار ڪري رهيو آهي. ته اي حبيب تون نه هجين ها ته آئون لڪل خزانوئي هجان ها.

اڄ اسين ميلاد جو ايترو چرچو ڪريون ٿا، محفلون مڇايون ٿا، مجلسون منعقد ڪريون ٿا، جلسا جلوس ڪيون ٿا. ريليون رلايون ٿا، جن ۾ حبيب خدا ﷺ جو شان ڳايون ٿا. سندن ذڪر خير ڪريون ٿا. محفلون ذڪر حبيب سان سينگاريون ٿا. نعتون ۽ مداحون پڙهون ٿا. ٻڌون ٿا. درودو سلام پيش ڪريون ٿا. اهو سڀ اسين ڪو پنهنجي شوق خاطر نٿا ڪريون. ۽ نه ئي ڪو ڪنهن جي دل آزاريءَ لاءِ ڪريون ٿا. بس توهان ڏسو قرآن مجيد فرقان حميد ۾ ته رب العالمين جل شانہ محبوب ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي ذڪر جي محفل منعقد ڪري، محبوبن جو مان مٿانهون ڪري ڇڏيو آهي.

الله جل شانہ ارشاد فرمائي ٿو:

”اي حبيب توهان ياد ڪريو جڏهن الله تعاليٰ پيغمبرن کان واعدو ورتو ته جنهن وقت آئون توهان کي ڪتاب ۽ حڪمت عطا ڪريان، انهيءَ کان پوءِ توهان وٽ رسول عربي تشریف فرما ٿئي، جيڪو توهانجن ڪتابن جي تصديق ڪري ته توهان ضرور ضرور انهيءَ تي ايمان آڻجو ۽ ضرور ضرور انهيءَ جي مدد ڪجو.“ (۱۵)

مٿئين آيت مبارڪ ۾ خالق و مالڪ جل شانہ عالم ارواح ۾ سڀني نبين جون ارواح گڏ ڪري پنهنجي حبيب صلي الله عليه وسلم جو شان بلند ڪيو ۽ ميلاد شريف جو سڀني کان پهريون جلسو منعقد ڪيو.

جوڙي جوڙ جهان جي، جڏهن جوڙيائين
خاوند خاص خلقي، محمد مڪائين
ڪلمو تنهن ڪريم تي چتو چاڀائين
انا مولڪ وانت محبوبي ائين اتائين

ڏکي ڏنائين پئي سرائون سيد چئي (۱۶)

حضور ڀر نور شافع يوم النشور ﷺ جن جو ذڪر ڪرڻ، سندن
ساراهه ۽ مدح بيان ڪرڻ، سندن خصائل بيان ڪرڻ، محبتون ۽ الفتون،
رحمتون ۽ برڪتون، عظمتون ۽ رفعتون، خوبيون ۽ خصلتون بيان ڪرڻ،
بدائت ۽ بدلت اهوئي ته ميلاد آهي.

جهاڻ ۾ مرڃا صلي عليٰ ڪي چرچي هي
حليمه ڪهتي هي خيرالوري ڪي چرچي هي
فضاين گونج رهي هي ثناء ڪي نغمون ڪي
گلي ڪلي ۾ مير ڪي مصطفيٰ ﷺ ڪي چرچي هي (۱۷)

مخدوم محمد هاشم نثوي رحمه الله عليه فرمائي ٿو ته:

أَضَاءُ بَكَ الْأَكْوَانُ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ
فِيَا نُورَ اللَّهِ نَوَّرَ سَحَابَتِي.

ترجمو: اوهان جي نور جي ظهور سان جملي جهان روشن ٿيا، پوءِ اي الله جا
نور! منهنجي گت چڙهيل ڪاراڻ ڪي به پنهنجي نورانيت سان روشن فرمائ (۱۸)
حضرت علي المرتضيٰ ڪرم الله وجهه کان روايت آهي ته الله
تعالٰي حضرت آدم عليه السلام ۽ ان کان پوءِ جيترا به انبياء ڪرام
موڪليا ته هر هڪ کان الله تعاليٰ حضرت محمد صلي الله عليه وآله وسلم
بابت هيءَ واعدو ورتو ته جيڪڏهن توهان جي ظاهري حيات ۾ هو تشریف
فرما ٿئي ته توهان ضرور ان تي ايمان آڻجو ۽ ان جي مدد ڪجو ۽ هر پيغمبر
اهڙي اعدو پنهنجي امت کان وٺندو رهيو. (۱۹)

ڏسو: توريت جي ڪتاب استئنا ۾ آمد جو ذڪر ڪيئن ڪيو

ويو آهي:

”هو جبل فاران مان جلوه گر ٿيو ۽ لکين قدسين مان آيو.“ (۲۰)
جبل فاران مڪي شريف جو مشهور ۽ معروف جبل آهي. جنهن جي
هڪ غار ۾ پاڻ سڳورا ﷺ عبادت ڪندا هئا. ۽ انهيءَ غار ۾ ئي اعلانِ نبوت
جو حڪم مليو هئڻ. سو غارِ حرا نالي سان مشهور آهي لکين قدسين مان
مراد اصحاب سڳورا آهن.

غارِ حرا ۾ اترى ايمان کي تجلي
توحيد کا اجالا لے کر ڪتاب آئي
فاران کي چوڻيوں پر وہ صبح جگمگائي
دنيا ۾ روشني کا پيغام لے کے آئي (۲۱)

بائبل جي هڪ ٻئي ڪتاب ملاڪيءَ ۾ ذڪر سعيد هن ريت
ملي ٿو:

”ڏسو آئون پنهنجي رسول کي موڪليندس ۽ هو منهنجي رستي کي صاف
ڪندو ۽ خداوند جنهن جا توهان خواهشمند آهيو اوچتو پنهنجي هيڪل ۾
اچي ظاهر ٿيندو. ها اهو عهد جو رسول جنهنجا توهين طالب آهيو ايندو.
رب الافواج فرما ٿو:

پر ان جي اچڻ جي ڏينهن جي ڪنهن ۾ تاب آهي. ۽ جڏهن ان جو
ظهور ٿيندو ته ڪير آهي جو بيهي سگهندو. چو ته هو سوناري جي باهه ۽
ڌوپيءَ جي صابن جيان هوندو.“ (۲۲)

ڪيتريون ته چڻيون ۽ واضح ڳالهيون بيان ٿيل آهن جهڙوڪ:

- اهو رسول جنهنجو انتظار هجي
- الله جل شانہ ڏانهن رستو صاف ڪندڙ هجي
- هيڪل ۾ ظاهر ٿيندڙ
- عهد جو رسول

هے داستان آپ کي ہر اک ڪتاب ۾

هے درج ہر جریدہ فسانہ جناب کا (۲۳)

پاڻ سڳورن، محبوب ڪريمن صلي الله عليه وآله وسلم جو ميلاد سندن
ظاهري آمد کان اڳ به جاري ۽ ساري هو. جيڪي مٿيون نشانين جا ٿايل
آهن. اهي رسول اڪرم نور مجسم، شافع، امر صلي الله عليه وآله وسلم ۾
پوريون پوريون ملن ٿيون.

حبیب ڪبریا ﷺ جو انتظار ابوالبشر حضرت آدم عليه السلام
جي خلقت کان وٺي ٿي رهيو هو. جيڪو انسانيت جو مقصود ۽ آڇو هو.
آب و گل ایک زمانے سے تھے مصروف دعا
رب اکبر نے سنی ان کی دعا آج کے دن (۲۴)

الله ڏانهن رستو صاف ڪندڙ:

جنهن وقت پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جن جي
آمد ٿي ته ان وقت سڄي دنيا گمراهيءَ جي اوڙاه ۾ ڪري چڪي هئي. ماءُ
پيءُ ۽ نياڻيءَ جي ساڃاه ختم ٿي چڪي هئي. الله تبارڪ و تعاليٰ جي
هڪڙائيءَ تي انيڪ حملا ٿي رهيا هئا. ماڻهو پنهنجا نوان معبود مقرر
ڪري انهن جي عبادت ڪرڻ ۾ ڀلائي محسوس ڪندا هئا.

خاندانن ڪے الڳ ٿي ٻڌا ڏيوتا
ان ۽ بهي اڪثر هوا ڪرتا ٿا سامان جنگ ڪا
تھے خدا ڪے گھر ۾ بهي بت اور کاتو ذکر ڪيا
ڪان ۾ آتي نه ٿي، الله اکبر ڪي سدا (۲۵)
هر بشر نے اپنا اپنا گھر ليا ٿا خدا
منزليں سب ڪي جدا ٿيڻ، سب ڪے رستے ٿي جدا۔ (۲۶)

فارس (ايران) ۾ آتش پرستي، هندوستان ۾ چنڊ، سج، نانگ وغيره
جي پوڄا پاڻ، چين ۾ وقت جي بادشاه ڪي خدا سمجھڻ، عرب ۾ فسق و فجور
بي حياتي و زناڪاريءَ تي نان شراب نوشي، عرياني، جوا، مائن، پيٽن ۽ گهر
۾ ڪرو ڪرو عام ٿي چڪو هو. ڪعبه الله شريف ۾ ۳۶۰ بت رکي، بت

خانو بنايو ويو هو. الغرض ته هڪ اهڙي نبيءَ جي ضرورت هئي، جيڪو طرحين طرحين جي خدائن مان جند آجي ڪرائي. عقيدتي تثليث (تن خدائن جو تصور يعني پيءُ، پٽ ۽ روح القدس. هي عيسائين جو عقيدو آهي. پيءُ يعني الله تبارڪ و تعاليٰ، پٽ معنيٰ حضرت عيسيٰ عليه السلام ۽ روح القدس مان مراد جبرائيل امين عليه السلام آهي. انهن تنهي جي خدا مڃڻ کي عقيدو تثليث چئبو آهي. استغفر الله ونعوذ بالله) درست ڪري هڪ خدا ڏي واڳ ورائي. امن ۽ شانتيءَ کي عروج بخشي، انسانيت کي لازوال بڻائي، هڪ واحد القهار تي لبيڪ چوائي.

ظاهر جب آنحضور کے انوار ہو گئے
آتشکدے تھے جتنے وہ فی النار ہو گئے
ڪرڻ محل میں ڏهیر وہ مینار ہو گئے
لات و ہبل بھی ساجد سرکار ہو گئے
نکلا جب آفتاب وجود حضور کا
گل ہو گیا چراغ، بتوں کے غرور کا (۲۷)

قرآن مجید فرقان حمید ۾ الله تبارڪ و تعاليٰ حبیب ڪريم، رؤف رحيم صلي الله عليه وآله وسلم بابت فرمائين ٿا:

”الله تعاليٰ ڏانهن سندس حڪم مطابق سڏيندڙ“ (۲۸)
دم قدم سے جس کے حق کا بول بالا ہو گیا
نور وحدت ہر طرف پھیلا اجالا ہو گیا (۲۹)
بخدا تونے راہ راست دکھائی اڻھ ڪر
تیرا ممنون ہے دنیا کا ہر اک فرد بشر (۳۰)

هیکل ۾ ظاهر ٿيندڙ:

هیکل مان مراد ڪعبه الله شريف آهي. ان ۾ الله تبارڪ و تعاليٰ جو رسول صلي الله عليه وآله وسلم مڪي شريف ڏانهن واپسيءَ تي پنهنجي خداوندي

صلاحيتن جو ڀرپور مظاهرو ڪيو ۽ خدا جي گهر کي بتن کان پاڪ صاف ڪري اصلي حالت ۾ آندو.

ڪعبه کي بدرالذبحي تم په ڪروڙون درود (۳۱)

عهد جو رسول:

الله جل شانہ قرآن مجيد ۾ ارشاد فرمايو آهي ته:

”اي حبيب توهان ياد ڪريو. جڏهن الله تعاليٰ پيغمبرن کان واعدو ورتو ته جنهن وقت آئون توهان کي ڪتاب ۽ حڪمت عطا ڪريان، انهيءَ کان پوءِ توهان وٽ رسول عربي تشریف فرما ٿئي، جيڪو توهانجن ڪتابن جي تصديق ڪري ته توهان ضرور انهيءَ تي ايمان آڻجو ۽ ضرور انهيءَ جي مدد ڪجو.“ (۳۲)

زبور ۾ حضور پر نور شافع يوم النشور ﷺ جن جو ذڪر هن ريت موجود آهي:

ريت موجود آهي:

”هُوَ فديو ڏئي انهن جي جان کي ظلم ۽ ڏاڍ کان چڏائيندو ۽ انهن جو خون هُن جي نظر ۾ قيمتي هوندو.“ (۳۳)

تاريخ جو مطالعو ڪبو ته معلوم ٿيندو ته:

اعلان نبوت کان پوءِ اسلام جي اوت ۾ ايندڙ شمع رسالت جي پروانن تي سماج پاران ظلم ۽ ڏاڍ جا پهڙ ڪيرايا ويا. انهن سان غير انساني سلوڪ ڪيو ويو. انهن جي جانين کي اذيتون ڏنيون ويون. ايستائين جو تتل زمين تي لپتائي، دين تان ڦرڻ لاءِ زور وڌو پر انهن جي دلين ۾ عشق مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم جي ڏڪيل چڻنگ، شعلي جو روپ وٺي وڌندي رهي. اهڙن عظيم انسانن ۾ حضرت بلال حبشي رضي الله تعالى عنه جو نالو تمام گهڻو

مشهور آهي. جنهن کي حضرت ابوبڪر صديق رضي الله تعالى عنه خريد
ڪري آڻاءِ دوجهان صلي الله عليه وآله وسلم کي تحفي ۾ ڏنو.
صاحب ڪتاب خاندان مصطفي صلي الله عليه وآله وسلم موجب
حضور اڪرم نور مجسم صلي الله عليه وآله وسلم جا چاليهه غلام هئا. جن
کي پاڻ ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم آزاد ڪري ڇڏيو هو. (۳۴)
هر ظالم جي ظلم کان سماج کي چوٽڪارو مليو ته آمد مصطفي صلي
الله عليه وآله وسلم جي ڪري مليو. نه ته نيائين کي عرب ۾ جيئرو دفن ڪيو
ويندو هو ته هندوستان ۾ عورتون وري ستي ڪيون وينديون هيون. (ستي ان
رسم کي چئبو آهي، جنهن ۾ مڙس جي مري ويڃڻ کانپوءِ ان جي بيوه کي به
مڙس جي لاش سان گڏ ساڙيو وڃي).
مرشد شاه عبداللطيف ڀٽائي رحمه الله عليه خوب ترجماني ڪندي
فرمائي ٿو:

ٻُرو هو پنيور جو آريائيءَ اجاريو
لاٿو سڀ لوڪ تان، هاڙهي ڌڻيءَ هور
چوريون چرڻ سڪيون، پنهنون ڪيائون پور
آيو سو اتور، جنهن ڏکيون ڏک وهاريون. (۳۵)

زبور ۾ هڪ ٻئي هنڌ اچي ٿو:

”ان جو نالو هميشه قائم رهندو جيستائين سج آهي، ان جو نالو
رهندو.“ (۳۶)

اسان جي روزاني جي شاهدي ۾ آهي ته حضور اڪرم نور مجسم
صلي الله عليه وآله وسلم جن جو ذڪر مبارڪ ڏينهنون ڏينهن وڌندو رهي ٿو.
جتي الله پاڪ جو اسم گرامي آهي، اتي محبوب ڪريم جو نالو مبارڪ
آهي. جتي رب العالمين جي بندگي آهي، اتي رحمة للعالمين جي
فرمانبرداري آهي. الله جي عبادت رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جي

اطاعت ۾ آھي. حڪم الله جل شانہ جو طريقو رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جو.

ڪلمي ۾ ڏسوتہ رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جو نالو نماز ۾ ڏسوتہ رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جو اٿڻ ويهڻ، روزي ۾ ڏسوتہ رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جو حڪم، زڪوات ۾ ڏسوتہ رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جي فرمان تي ان جو ڏيڻ ۽ وٺڻ، حج کي ڏسوتہ رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جي حڪمن جي پيروي ۽ بارگاہ بي کس پناھ جي حاضري الغرض تہ جتي جتي الله جو ذڪر آھي اتي اتي پياري مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم جو ذڪر آھي. ۽ ہميشہ قائم رھندو.

جيئن الله رب العزت پنھنجي ڪلام ۾ فرمائي ٿو تہ:

”۽ ڇا اسان خاص توھان لاءِ توھان جي ذڪر کي بلند نہ ڪيو.“ (۳۷)

جنھن جو ذڪر الله پاڪ پاڻ بلند ڪري ان جو ذڪر گھٽ ڪرڻ جي ڪنھن ۾ طاقت آھي!

نيٺ ھڪڙي ڏينھن دنيا جي پڄاڻي ٿيندي نہ دنيا ھوندي نہ دنيا دار ھوندا. قيامت قائم ٿيڻ کان پھرين پوري عالم کي فنا ڪيو ويندو. بس! فقط رب العالمين جل شانہ باقي ھوندو. ٻيو ڪجھ بہ نہ ھوندو. تڏھن بہ اڙين جي آڌار غريبن جي غمخوار يتيمن جي يار آقاء نامدار صلي الله عليه وآله وسلم جو ذڪر پاڪ ھوندو الله عزوجل پنھنجي ڪلام ۾ فرمائي ٿو:

”بيشڪ الله ۽ سندس ملائڪ پيغمبر تي رحمت موڪليندا آھن. اي ايمان وارو اوھين بہ مٿن صلوات پڙھو ۽ پوري طرح سلام چئو.“ (۳۸)

هن آيت مبارڪ مان پڌرو ٿي ويو ته اسان جي سهڻي سائين صلي
الله عليه وآله وسلم جو نالو پيو ڳائبو. ڇاڪاڻ ته رب العالمين جل شانہ هر
وقت موجود آهي ۽ رهندو. پيو پنهنجي حبيب ڪريم صلي الله عليه وآله
وسلم تي رحمتون نازل ڪندو.

حشر تڪ ڏاڻس گے هم پيدائش مولا کي دھوم
مثل فارس نجد کے قلعے گراتے جاين گے۔
خاک ہو جاين عدو جل کر مگر هم تو رضا
دم میں جب تک دم ہے ذکر ان کا سناتے جاين گے۔ (۳۹)
زبور ۾ وڌيڪ ذڪر خير هن ريت موجود آهي:

”تنهنجا تير تڪا آهن، سي بادشاھ جي دشمنن جي دل ۾
لڳا آهن ۽ امتون تنهنجي آڏو جھڪيل آهن.“ (۴۰)
اڄ حضور پر نور صلي الله عليه وآله وسلم جي حق ۽ سچ جا
تير دنيا جي چؤطرف پنهنجو اثر ڏيکاري چڪا آهن. ۽ دنيا جي ڪنڊ
ڪڙڇ ۾ روزانو مسلمانن ۾ واڌارو ٿي رهيو آهي. اهو وقت پري ڪونهي
جو سڀئي شريعتون اسلام جي سوجهري ۾ ڍڪجي وينديون ۽ اسلام جي
سچائيءَ جي روشني هر هڪ کي منور ڪري جهر ڪاٽي ڇڏيندي
اجالا حشر تڪ اس کے سوا کوئی نہ پھلے گا
محمد آخري شمع نبوت لے کے آئے ہیں
محمد ﷺ سے محبت کیون نہ ہو ای ”طرز“ تجھ کو بھی
وہ سب کے واسطے دستِ شفاعت لے کے آئے ہیں (۴۱)

سڪ مذهب جي باني گرو نانڪ صاحب هڪ اچرج جوڳي رباعي چئي آهي.
جنهن جو مطلب آهي ته دنيا جي هر شيءِ ۾ پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله
وسلم جو جلوو عيان آهي.

هر عدد کو چوگن کرلو، دو کو اس میں دو بڑھائے
پورے جوڑ کو پنج گن کرلو، بیس سے اس میں بھاگ لگائے
باقی بچے کو نو گن کرلو، دو کو اس میں دو بڑھائے

گرو نانک یوں کہے، ہر شے میں محمد ﷺ کو پائے۔ (۴۲)

مطلب کنھن بہ عدد کی چئن سان ضرب کریو ۽ ان ۾ بہ جوڑ
کریو جیڪو جواب اچي ان کی پنجن سان ضرب کریو. حاصل ضرب کی
ویھن سان ونڈیو. جیڪا پاچي بچي ان کی نون سان ضرب کری وڈیک بہ
جوڑ کریو.

علم ابجد اهڙو علم آهي، جنھن ۾ هر هڪ حرف لاءِ عدد مقرر ٿيل آھن. هن
علم کی علم الاعداد بہ چوندا آھن. هن علم موجب اسان جي پياري پیغمبر
صلي الله عليه وآله وسلم جي اسم مبارڪ محمد صلي الله عليه وآله وسلم
جا عدد ۹۲ ٿين ٿا. گرو نانک صاحب بہ انھيءَ علم جي حساب سان رباعي
چئي آهي:

$$\begin{aligned} 40 &= \text{م}, 40 = \text{ح}, 8 = \text{د}, 40 = \text{م} \\ 92 &= 4 + 40 + 8 + 40 \end{aligned}$$

مثال (1) اسان پنج کنيا:

$$\begin{array}{r} 5 \times 4 = 20 \\ 110 / 20 \\ 20 \overline{) 110} \\ \underline{20} \\ 10 \end{array}$$

$$20 + 2 = 22$$

$$22 \times 5 = 110$$

$$10 \times 9 = 90$$

$$90 + 2 = 92$$

پاچي

مثال (2) عدد 11 کنيا سين:

$$\begin{array}{r} 11 \times 4 = 44 \\ 44 + 2 = 46, \\ 20 \overline{) 230} \\ \underline{20} \\ 20 \overline{) 30} \\ \underline{20} \\ 10 \end{array}$$

$$46 \times 5 = 230$$

$$10 \times 9 = 90, \quad 90 + 2 + 92$$

پاچي

انجيل ۾ مدح:

حضرت عيسيٰ عليه السلام آمدِ رسول اڪرم نور مجسم صلي الله عليه وآله وسلم جو ذڪر انجيل يوحنا ۾ هن ريت ڪري رهيو آهي. ”۽ انصاف جي نسبت هيئن جو دنيا جي سردار جو فيصلو ٿي چڪو آهي. مون کي اڃا اوهان سان گهڻيون ئي ڳالهيون ڪرڻيون آهن. پر هاڻي اوهين سهي ڪين سگهندا. جڏهن سچ جو پاڪ روح ايندو تڏهن هو اوهان کي سموري سچ ڏانهن وٺي ويندو. هو پنهنجي طرفان ڪجهه به نه ڳالهائيندو. پر جيڪي ڳالهيون ٻڌندو سي ئي چوندو. ۽ جيڪي ٿيڻو آهي، سو هو اوهان کي کولي ٻڌائيندو.“ (۴۳)

پڙهندڙن جي جاڙ ۾ واڌاري لاءِ موجوده بائبل جو مختصر تعارف پيش ڪجي ٿو. هن کي ڪتاب مقدس به چوندا آهن. بائبل يهودين ۽ عيسائين جو مقدس ڪتاب آهي. جنهن جا ٻه حصا آهن. پهرئين حصي کي پراڻو عهدنامو ۽ ٻئي حصي کي نئون عهدنامو يا عهدنامو عتيق ۽ عهدنامو جديد سڏيندا آهن. پاڪستان ۾ بائبل (ڪتاب مقدس) ”بائبل سوسائٽي لاهور وارن ڇپائي تقسيم ڪيو آهي. جنهن ۾ ڪل ۶۶ ڪتاب شامل آهن.

پراڻي عهدنامي ۾ ٻن آسماني ڪتابن توريت ۽ زبور کانسواءِ صحائف انبياء به شامل آهن. هنن سڀني جو ڳاڻيٽو ۳۹ آهي. هن عهدنامي ۾ حضرت عيسيٰ عليه السلام کان اڳ جا ڪتاب آهن. ۽ عهدنامي جديد ۾ حضرت عيسيٰ عليه السلام جي ڄمڻ کانپوءِ جا ڪتاب جن ۾ ۴ اناجيل ۽ مختلف خط شامل آهن. جن جو تعداد ۲۷ آهي. هتي ٿوري وضاحت ڪري وڃان ته اناجيل ۵ موجود آهن. جن مان چار اناجيل متي، اناجيل مرقس، اناجيل لوقا ۽ اناجيل يوحنا ڪتاب مقدس ۾ آهن ۽ پنجين اناجيل برنباس الڳ آهي.

جيڪا انجيل جنهن نالي سان آهي. اها ان حواريءَ جي مرتب ڪيل آهي. حواري حضرت عيسيٰ عليه السلام جي اصحابي سڳوري کي چوندا آهن.

بائبل ۾ ڪيترائي ڀيرا عيسائي عالمن طرفان سڌارو آندو ويو آهي. جنهن ڪري بائبل ۾ ڪافي ردوبدل ٿي چڪي آهي. ۽ اصلي حيثيت وڃائي چڪي آهي. اهڙي ردوبدل کي تحريف چئبو آهي. جنهن ڪري ڪتاب جي اصل حيثيت گهٽجي ويندي آهي. (۴۴)

انجيل يوحنا جي مٿي ڄاڻايل اقتباس مان ڪجهه ڳالهين پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم بابت چٽيون ۽ وضاحت سان موجود آهن.

دنيا جو سردار هوندو:

امام سخاوي رحمه الله عليه فرمائي ٿو ته رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم پهرين، پوين، مقرب فرشتن ۽ سموري مخلوق جا سردار ۽ رب العالمين جا محبوب آهن. قيامت جي ڏينهن شفاعت عظميٰ سان مخصوص آهن. (۴۵)

حديث شريف ۾ اچي ٿو ته:

”پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو:

أَنَا سَيِّدُ وُلْدِ آدَمَ وَلَا فَخْرِي

آئون آدم عليه السلام جي اولاد جو سردار آهيان ۽ ڪا به وڏائي نه اٿم (۴۶)
پاڻ سڳورا صلي الله عليه وآله وسلم صاحب معراج ۽ مخلوق جا سردار آهن (۴۷)

تحقيق حضرت محمد صلي الله عليه وآله وسلم الله جا رسول ۽

حضرت آدم عليه السلام جي اولاد جا سردار آهن. (۴۸)

مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْكَوْنَيْنِ وَ ثَقَلَيْنِ
وَالْفَرِيقَيْنِ مِنْ عَرَبٍ وَمِنْ عَجَمٍ

صاحب صدقي توتان تون اسان جو سردار آهين. ڇا جن، ڇا عربي،

ڇا عجمي، سڀني جو مهندار آهين. (۴۹)

بادشاھ دوسرا ھے کون، کوئی بهی نہیں
 شافع روز جزا ھے کون، کوئی بهی نہیں
 صدر بزم انبیاء ھے کون، کوئی بهی نہیں
 اور محبوب خدا ھے کون، کوئی بهی نہیں
 میرے آقا کے علاوہ، میرے حضرت کے سوا (۵۰)

سج ڏانهن وٺي ويندو:

اعلان نبوت کانپوءِ حضور اکرم نور مجسم صلي الله عليه وآله
 وسلم مڪي جي مشرڪن ۽ ڪافرن کي اسلام جي دعوت ڏني ۽ پنهنجن
 هٿرادو ٺاهيل بتن جي پوڄا کان روڪيو ۽ هڪ الله جل شانہ تي ايمان آڻڻ لاءِ
 چيو. ان وقت سج کان وڌيڪ روشن سج هڪ خدا جي عبادت هو. الله جل
 شانہ جي هيڪڙائيءَ کي مڃڻ سج ڏانهن ويندڙ رستو هو. جيڪو پاڻ سڳورن
 صلي الله عليه وآله وسلم پتڪيل، ڀليل ۽ گمراه قوم کي ڏيکاريو. سواج
 ڏينهن تائين پنهنجي آب ۽ تاب سان جهر ڪندڙ آهي. ۽ هميشه تابان رهندو.

**پنهنجي طرفان ڪجهه به نه ڳالهائيندو پر جيڪي ڳالهيون
 ٻڌندو سي ئي ڪندو.**

الله تعاليٰ پنهنجي ڪلام پاڪ ۾ فرمائي ٿو ته:

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝

ترجمو: ۽ رسول عربي پنهنجي خواهش سان ڪا به گفتگو نه ٿا

ڪن. اها ته وحي رباني آهي، جيڪا سندن ڏانهن موڪلي وڃي ٿي. (۵۱)

ڪلام محمد - ڪلام الهي

ڪلام الهي - ڪلام محمد (۵۲)

ڪائنات جي ڌڻيءَ فرمائي ڇڏيو ته رسول اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم پنهنجي خواهش سان نه ٿا ڳالهائين، نه ئي ڪو پنهنجي مرضيءَ موجب ڪلام ڪن ٿا. هي ته اهي رسول صلي الله عليه وآله وسلم آهن، جيڪي پنهنجي پالڻهار جي مرضيءَ موجب ڳالهائڻ ٿا:

جيڪا حديث رسول جي، اوءِ پڻ اهڙي يا ئي
وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ، سچي سڀائي. (۵۳)

جيڪي ٿيڻو آهي سو اوهان کي ڪولي ٻڌائيندو

حبيب ڪريم رؤف الرحيم صلي الله عليه وآله وسلم جن اهو ڪجهه ٻڌائيندا جيڪا انهن کي خبر ڪونهي. اهڙيون ڳالهيون ٻڌائيندا جيڪي آئندي سان لاڳاپيل هونديون. يعني ڳجهو علم، آئيندي پيش ايندڙ واقعن جو علم جنهن کي علم غيب چيو ويندو آهي.

اعليٰ حضرت، مجدد دين و ملت، عظيم البرڪت امام احمد رضا خان فاضل بريلوي رحمه الله عليه پنهنجي هڪ ڪتاب ۾ فرمائي ٿو ته:
”امام قاضي عياض شفا شريف جي باب المعجزات جي شروع ۾ ۽ علامه قسطلاني مواهب لدنيہ ۾ نالن مبارڪن جي معنيٰ جي بيان ۾ فرمائن ٿا ته ”نبي“ ۽ ”نبوت“ نباء مان نڪتا آهن. جن جي معنيٰ آهي ته الله تعاليٰ پنهنجي نبي صلي الله عليه وآله وسلم کي غيب کان آگاهه ڪيو.“

وڌيڪ پنهني بزرگن نبي ۽ رسول جي معنائن ۾ فرق ۽ امتياز کي پڌرو ڪندي فرمايو ته هي ٻئي نبوت ۾ گڏ آهن ۽ غيب جي ڄاڻ کي نبوت چوندا آهن. يعني غيب جون خبرون ڏيڻ ئي نبوت جو اصل ۽ ان جي جان آهي ۽ انهيءَ تي ئي نبوت جي چڪي ڦري ٿي. جيئن حج عرفات جي ميدان ۾ رهڻ جو نالو آهي ۽ ندامت توبه آهي. اهڙي ئي نموني غيب جو ڄاڻ نبوت آهي. (۵۴)

حضرت مالڪ بن عوف رضي الله تعاليٰ عنه پنهنجي هڪ نعتيه قصيدي ۾ فرمايو جنهن جو ترجمو آهي:

”مون انسانن ۾ (حضرت محمد صلي الله عليه وآله وسلم) جهڙو ڪنهن کي نه ڏٺو ۽ نه ٻڌو. واعدو وفا ڪري ٿو ۽ بنا گهرڻ جي سائل کي بهترين انعام اڪرام عطا ڪري ٿو ۽ جيتري مهل وڻيو هو توهان کي غيب جون خبرون ڏي ٿو.“ (۵۵)

حسين بن منصور حلاج رحمه الله عليه فرمائي ٿو ته ”پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جي ئي ذريعي ڳجهه ۽ ڳجهيون شيون سڃاڻيون ويون آهن.“ (۵۶)

علم غيب تي چند حديثون:

- (1) حضرت عبدالله بن حذافه رضي الله تعالى عنه جي پڇڻ تي فرمايو ته سندس والد حذيفه ئي آهي. (۵۷)
- (2) حضرت طلحه رضي الله تعالى عنه لاءِ حضور پر نور صلي الله عليه وآله وسلم فرمايو: ”جنهن کي گهمندڙ ڦرندڙ شهيد ڏسڻو هجي ته طلحه کي ڏسي.“ (۵۸)
- (3) حضور اڪرم نور مجسم صلي الله عليه وآله وسلم فرمايو: ”زمانو ائين ئي گذرندو رهندو جيتوڻيڪ منهنجي امت مان هڪ جماعت شراب پيئندي ۽ ان جو نالو مٿائي ڇڏيندي.“ (۵۹)
اڄ ڪلهه شراب جو نالو مٿائي بيئر رکيو ويو آهي ۽ عام طور استعمال ڪيو ويندو آهي.
- (4) حضرت ابن ابي ڪعب رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي، ته نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم فرمايو: ”جنهن چوڪري کي حضرت خضر عليه السلام قتل ڪيو اهو تقدير الاهي ۾ ئي ڪافر هو.“ (۶۰)

(5)

حضرت ابو هريره رضي الله تعالى عنه روايت ڪري ٿو ته رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم فرمايو:

”منهنجي امت (جي ماڻهن) جي عمر ۶۰ کان ۷۰ سالن تائين هوندي“ (۶۱) اڄ توهان ڏسندؤ ته لکن مان هڪ اڌ اهڙو ماڻهو ملندو جنهن جي عمر ۷۰ سالن کان مٿي هوندي باقي گهڻائي ۷۰ سالن تائين پهچڻ کان اڳ ۾ ئي دارِ بقا ڏي راهي ٿئي ٿي. حضرت ابو سعيد رضي الله تعالى عنه فرمائي ٿو:

(6)

”هڪ ڏينهن حضور اڪرم نور مجسم صلي الله عليه وآله وسلم اسان کي عصر نماز پڙهائي، پوءِ خطبو ارشاد فرمائڻ لاءِ اٿي بيٺا، ۽ قيامت تائين ٿيندڙ سڀني واقعن جي خبر ڏني. (۶۲)

(7)

حضرت جابر رضي الله تعالى عنه بيان ڪري ٿو ته نبي اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم هڪ سفر تان موٽي رهيا هئا، جيئن ئي مديني شريف جي ويجهو پهتا ته ايڏو وڏو طوفان آيو جو جنهن ۾ سواري به دفن ٿيڻ لڳي. نبي اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم فرمايو ”طوفان کي ڪنهن منافق جي موت لاءِ موڪليو ويو آهي.“ جيئن ئي پاڻ سڳورا صلي الله عليه وآله وسلم مديني منوره پهتا ته خبر ملي ته منافقن جو هڪ گرو (سردار) مري ويو آهي. (۶۳)

(8)

حضرت ابو هريره رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته نبي اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم فرمايو: ”ان وقت تائين قيامت نه ٿيندي جيستائين ٻه جماعتون پاڻ ۾ خونريزي نه ڪن، ۽ انهن ۾ وڏي جنگ لڳندي ۽ سندن دعويٰ ساڳئي هوندي (نبوت جي) ۽ ان وقت تاءِ قيامت نه ٿيندي جيستائين تينهن جي لڳ ڀڳ ڪوڙا

دجال ظاهر نه ٿين. اهي سڀ جا سڀ اها ئي دعويٰ ڪندا ته هو الله جا رسول آهن. (۶۳)

پروفيسر ڪريم بخش نظاماڻي پنهنجي ڪتاب ٽيهه ڪوڙا ۾ لکي ٿو ته اسود عنسي کان مرزا غلام احمد قادياني تائين ٻاويهه ڪذاب (ڪوڙا) وقتي ڪاميابي حاصل ڪري، جهنم ۾ پهچي چڪا آهن. انهيءَ حساب سان هن کان پوءِ اڃا به اٺ ڪوڙا پئدا ٿي، نبوت جي دعويٰ ڪندا ۽ تنهن کان پوءِ قيامت ايندي. (۶۵)

الله رب العزت پنهنجي پاڪ ڪلام ۾ حضور اڪرم نور مجسم صلي الله عليه وآله وسلم جن کي عطا ڪيل علم غيب بابت ارشاد فرمائين ٿا:

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ.

ترجمو: ۽ رسول عربي غيب بيان ڪرڻ تي بخيلي نٿا ڪن. (۶۶)

ڪنجيون قدرت مون ڏنيون، تو هٿ حبيب

علم اُپ زمين جا، احمد ٿيائ عطا (۶۷)

اعليٰ حضرت، عظيم البرڪت، مجدد دين و ملت امام احمد رضا خان صاحب بريلوي رحمۃ الله عليه ڪيتري نه خوبصورت عڪاسي ڪئي آهي:

اور کوئی غیب کیا تم سے نہاں ہو بھلا

جب نہ خدا ہی چھپا تم پہ ڪروڙوں درود (۶۸)

لقب اُمی علومِ اولین و آخرین در دل

امام انبیاء و مرسلین از فضل یزدانی

(مولانا مفتي محمد شفيع صاحب ماهنامہ سلوک و احسان ڪراچي آگسٽ

۱۹۹۰ع)

انجيل برنباس ۾ شان مصطفيٰ ﷺ

انجيل برنباس، آقائ نامدار محمد مختار صلي الله عليه وآله وسلم جي مدح سرائي ۾ سڀني اڳوڻن ڪتابن کان گوڻي ڪڍي وئي آهي. ”بس جڏهن آدم پنهنجن پيرن تي بيٺو ته ان آسمان ۾ سج جيان چمڪندڙ لکت ڏٺي، جنهن جي عبارت هئي:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

تڏهن آدم چپ چوريا ۽ چيو آئون شڪر ڪريان ٿو اي منهنجا پروردگار الله، ڇاڪاڻ ته تون مون تي مهرباني ڪئي ۽ مون کي پيدا ڪيو پر آئون توکي منت ٿو ڪريان ته تون مون کي ٻڌاء ته هنن ڪلمن جو ڇا مطلب آهي مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ.

تڏهن الله جواب ڏنس! مرحبا آهي توکي اي منهنجا پانها آدم ۽ آئون توکي ٻڌايان ٿو ته تون سڀني کان پهريون انسان آهين جنهن کي مون پيدا ڪيو آهي ۽ اهو شخص جنهن کي توڏڻو آهي تنهنجو ئي پٽ آهي، جيڪو هن وقت کان تمام گهڻن سالن بعد دنيا ۾ ايندو.“ (۶۹)

”بس آدم منت ڪندي چيو: اي پروردگار هيءَ تحرير مون کي منهنجن هٿن جي آڱرين جي ننهن تي عطا فرمائ. تڏهن الله پهرئين انسان کي هيءَ لکت ان جي ٻنهي آڱوڻن تي عطا ڪئي. ساڄي هٿ جي آڱوڻي جي ننهن تي عبارت لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.

۽ کاٻي آڱوڻي جي ننهن تي هيءَ عبارت مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ.

تڏهن پهرئين انسان هنن ڪلمن کي پڌري محبت سان چميو ۽ پنهنجي ٻنهي اکين تي رکيو ۽ چيو ”مبارڪ آهي اهو ڏينهن جنهن ۾ تون دنيا

”۽ هو (رسول) بدڪارن تي وڏي قوت سان ايندو ۽ بتن جي پوڄا کي دنيا مان نابود ڪري ڇڏيندو.“ (۷۱)

”ان جي مٿان هڪ اڇو ڪڪر جو ٽڪرو موجود هوندو.“ (۷۲)

”تحقيق ڇنڊ ان کي بالڪڻي ۾ سمهارڻ لاءِ لوليون ڏيندو ۽ جڏهن

اهو (رسول) وڏو ٿيندو ته ان ڇنڊ کي پنهني هٿن ۾ جهليندو.“ (۷۳)

انجيل برنباس ۾ پين به ڪيترن ئي هنڌن تي محبوب ڪريم، رؤف

رحيم صلي الله عليه وآله وسلم جي مدح سرائي مذڪور آهي. هتي فقط

مٿين اقتباسن تي اڪتفا ڪجي ٿي.

انجيل برنباس مان جاڻايل اقتباسن مان اسان جي پياري رسول

اڪرم نور مجسم صلي الله عليه وآله وسلم جي شان ۾ ذڪر خير هن ريت

ملي ٿو:

- پهرئين انسان يعني حضرت آدم عليه السلام پهرين لکت کلي طيبه جي ڏني.
- کلي طيبه کي آڱوٺن تي ڏسي چميو.
- حضور صلي الله عليه وآله وسلم بتن جي پوڄا کي ختم ڪندو.
- پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جي مٿان ڪڪر هوندو.
- پاڻ سڳورا صلي الله عليه وآله وسلم ڇنڊ سان رانديون ڪندا ۽ ان کي جهليندا.
- مبارڪ آهي اهو ڏينهن، جنهن ۾ حضور اڪرم نور مجسم صلي الله عليه وآله وسلم تشریف فرما ٿيندو.

انجيل ڪو بهي ديکھا، توريت ڪو بهي سمجھا

پیغام دیئے سب نے احمد کی رسالت کے (۷۴)

پهرئين انسان يعني حضرت آدم عليه السلام پهرئين لکت ڪلمي طيبه جي ڏني:

الله تبارڪ و تعاليٰ جڏهن حضرت آدم عليه السلام کي پيدا ڪيو ته سڀني کان پهرين، جيئن ئي حضرت آدم عليه السلام اک کولي ته آسمان تي ڪلمو پاڪ لکيل ڏٺو. امير المؤمنين حضرت سيدنا عمر بن الخطاب رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته نبي اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم فرمايو:

”جڏهن آدم عليه السلام کان لغزش ٿي ته ان چيو: اي رب! آئون تو کان محمد (صلي الله عليه وآله وسلم) جي حق هئڻ جي وسيلي سوال ٿو ڪريان ته مون کي معاف ڪر.“ الله تبارڪ و تعاليٰ پڇيس: ”تو محمد (صلي الله عليه وآله وسلم) کي ڪيئن سڃاتو؟ جو مون ان کي اڃان پيدا به نه ڪيو آهي.“ عرض ڪيائين: ”اي رب! ان ڪري جو تو مون کي پنهنجي قدرت سان پيدا ڪيو ۽ مون منجهه پنهنجو روح ڦوڪيو. مون پنهنجو ڪنڌ مٿي ڪيو ته ڏٺو عرش جي ڏاڪن تي لکيل هو:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ

تڏهن مون کي خبر پئي ته، جنهن کي تو پنهنجي نالي سان گڏ رکيو آهي، سو توکي سموري مخلوق کان وڌيڪ پيارو آهي.

الله تعاليٰ فرمايس ته آدم! تو سچ چيو ڇاڪاڻ ته اهوئي مون کي سموري مخلوق کان وڌيڪ پيارو آهي. جڏهن تو ان جي وسيلي مون کان معافيءَ جو سوال ڪيو آهي، ته مون تو کي بخش ڪيو ۽ جيڪڏهن محمد (صلي الله عليه وآله وسلم) نه هجي ها، ته توکي به پيدا نه ڪريان ها.“ (۷۵)

حضرت آدم عليه السلام الله تعاليٰ کان پاڻ سڳورن صلي الله عليه
 وآله وسلم کي وسيلو بڻائي سوال ڪيو ته اي الله مون کي معاف ڪريو ته
 ان کي معاف ڪيو ويو. (۷۶)

علامه ابن جوزي رحمه الله عليه فرمائي ٿو ته:

الله تعاليٰ حضرت آدم عليه السلام جي توبه پاڻ سڳورن صلي الله
 عليه وآله وسلم جي صدقي قبول ڪئي ۽ حضرت اديس عليه السلام کي
 سرڪار دو عالم صلي الله عليه وآله وسلم جي طفيل پاڻ ڏانهن مٽي ڪنيو.
 حضرت نوح عليه السلام پيڙيءَ ۾ پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جي
 وسيلي سان قرب الاهي حاصل ڪيو. حضرت هود عليه السلام پنهنجي
 دعائن ۾ پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جي واسطي سان پناهه گهري
 حضرت ابراهيم عليه السلام پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم
 جي توسل سان بارگاهه الاهي ۾ سفارش ڪئي. حضرت اسماعيل عليه
 السلام آقاء نامدار صلي الله عليه وآله وسلم جي وسيلي سان عاجزي ۽
 انڪساريءَ سان دعا گهري. حضرت موسيٰ عليه السلام پاڻ سڳورن صلي الله
 عليه وآله وسلم بابت پنهنجي قوم کي خبر ڏني ۽ رب ڪريم کان سندن
 امتي ۽ وزير ٿيڻ جي درخواست ڪئي. حضرت عيسيٰ عليه السلام پاڻ
 سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جي آمد جي خبر ڏني ۽ سندن زماني تائين
 جي مهلت گهري ته جيئن هن جو مددگار ٿي سگهي. (۷۷)

ملي آدم کي هئي معافي وري

ڏس نوح جي ڪيئن پيڙي تري

ابراهيم جي ڪيئن باه نري

اهو منهنجي نبيءَ جو نعرو آ. (۷۸)

مٿين حوالن مان ثابت ٿيو ته حضور ۾ نور شافع يوم النشور صلي الله

عليه وآله وسلم جو وسيلو وٺڻ جائز آهي. چونه وسيلو وٺون، جو اسان کي سڀ

ڪجهه مليوئي ڪائنات جي ڪارڻي صلي الله عليه وآله وسلم جي مهابي آهي.

ايمان جي دولت ملي ته محبوب ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي وسيلي ملي. نماز جي راحت ملي ته محبوب ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي وسيلي ملي. روزي جي لذت ملي ته محبوب ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي وسيلي ملي. زڪوات جي رغبت ملي ته محبوب ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي وسيلي ملي. حج جي سعادت ملي ته محبوب ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي وسيلي ملي. زندگي گذارڻ جي تعليم ملي ته محبوب ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي وسيلي ملي. واحد جي وحدانيت ملي ته محبوب ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي وسيلي ملي. الله جي قرابت ملي ته محبوب ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي وسيلي ملي.

بے وسیلوں کا وسیلہ ہے وہی

بلکہ ساروں کا وسیلہ ہے وہی (۷۹)

بخاري شريف جي حديث آهي ته حضرت انس رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته حضرت عمر رضي الله تعالى عنه جو معمول هوندو هو ته جڏهن ڏڪار پوندو هو ته حضرت عباس رضي الله تعالى عنه جي وسيلي سان مينهن وسڻ جي دعا ڪندي چوندا هئا ته ”اي الله! اسين پنهنجي پيغمبر جو وسيلو اوهان کي پيش ڪندا هئاسين ته اوهان اسان کي مينهن عنايت ڪندا هئا. ۽ هاڻي پنهنجي نبيءَ جي چاچي جي ذريعي اوهان جي حضور وسيلو پيش ڪريون ٿا ته مينهن وسايو ته مينهن وسي پوندو هو.“ (۸۰)

الله تعالى قرآن مجيد فرقان حميد ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ ○

اي مؤمنوا! الله تعالى کان ڊڄو ۽ الله جي درٻار ۾ پنهنجي لاءِ وسيلو
طلب ڪريو (۸۱)

شفيع عاڻياں هو تم وٽه بکياں هو تم
تمهين چھوڙ ڪر اب ڪهاڻ جاوڻ بتاو يا رسول الله (۸۲)

*** حضرت آدم عليه السلام ڪلمو طيب آڱوڻن جي**

ننهن تي ڏسي چميو

جڏهن نور مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم حضرت آدم عليه
السلام جي پيشانيءَ ۾ رکيو ويو ته فرشتا سندن بيحد تعظيم ڪندي صفون
ٻڌي زيارت لاءِ حاضر ٿيندا رهيا. حضرت آدم عليه السلام الله تعالى کي
عرض ڪيو. اي موليٰ! هي فرشتا هر وقت منهنجي اڳيان پويان چوپيا ڦرن؟
الله تعالى فرمايو: هي منهنجي پياري حبيب محمد صلي الله عليه
وآله وسلم جي نور جي تعظيم ڪري رهيا آهن. تنهن تي حضرت آدم عليه
السلام کي به نور مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم ڏسڻ جو شوق پيدا ٿيو.
پاڻ عليه السلام بارگاه رب العزت ۾ درخواست ڪئي ته الله تعالى اهو نور
حضرت آدم عليه السلام جي ڏسڻ لاءِ سندس آڱوڻن جي ننهن تي ظاهر
ڪيو. جڏهن حضرت آدم عليه السلام نور مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم
ڏٺو ته هڪدم آڱوڻن کي چمي اکين تي رکيو ۽ سندن زبان مان هي لفظ
نڪتا: وآله

”قُرَّةُ عَيْنِي بِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ“

يا رسول الله (صلي الله عليه وآله وسلم) توهان منهنجي اکين جا ٺار
آهيو. (۸۳)

هڪ دفعي صحابه ڪرام نبي رحمت صلي الله عليه وآله وسلم سان
گڏ هئا ته ٻانگ جو وقت ٿيو. ٻانگي ٻانگ ڏني جڏهن هُو اشهد ان محمد رسول

الله تي پهتو ته حضرت سيدنا صديق اڪبر رضي الله تعالى عنه "محمد" صلي الله عليه وآله وسلم نالي تي پنهنجا آڱوٺا چمي اکين تي رکيا. ٻئي پيري به ائين ئي ڪيائون. حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن ڏسي رهيا هئا پر پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم حضرت سيدنا صديق اڪبر رضي الله تعالى عنه کي جهليو ڪونه جيئن ئي ٻانگ پوري ٿي ته پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جن حضرت سيدنا صديق اڪبر رضي الله تعالى عنه کان ان جو سبب پڇيو ته حضرت سيدنا صديق اڪبر رضي الله تعالى عنه عرض ڪيو: "يا رسول الله (صلي الله عليه وآله وسلم) مون محبت جي سبب کان توهان جي اسم پاڪ جي تعظيم جي ڪري ائين ڪيو." حضور نبي اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم ارشاد فرمايو: "جنهن به منهنجي هن دوست جي سنت تي عمل ڪيو ته آئون پاڻ سان گڏ ان کي جنت ۾ وٺي ويندس." (۸۴) آڱوٺن چمڻ جي جواز تي فتاويٰ شامي جلد اول صفحہ ۴۷۹ باب اذان مان هڪ فتويٰ پيش ڪجي ٿي:

"اذان (ٻانگ) جي پهرئين شهادت تي هيئن چوڻ مستحب آهي:

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ

پوءِ ٻئي شهادت تي هيئن چوي:

قُرَّةُ عَيْنِي بِكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ

ان کانپوءِ پنهنجن آڱوٺن جاننهن پنهنجي اکين تي رکي ۽ چوي:

اَللّٰهُمَّ مَتَّعْنِي بِالسَّمْعِ وَالْبَصَرِ

ائين ڪرڻ واري کي حضور رحمة للعالمين صلي الله عليه وآله وسلم

پاڻ سان گڏ جنت ۾ وٺي ويندا. (۸۵)

امام ابو طالب مڪي قوت القلوب ۾ نقل ڪري ٿو ته پيغمبر عليه
الصلوة والسلام مسجد ۾ تشریف فرما ٿيا. حضرت بلال رضي الله تعالى عنه
ٻانگ ڏني ۽ سيدنا صديق اڪبر رضي الله تعالى عنه حضور ۾ نور صلي الله
عليه وآله وسلم جي نالي مبارڪ اچڻ تي ٻنهي آڱوٺن کي چمي اکين تي
رکيو ۽ پڙهيو:

قُرَّةُ عَيْنِي بِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

اوهان منهنجي اکين جا ٺار آهيو يا رسول الله صلي الله عليه وآله
وسلم (۸۶)

اسم پاڪ شاھ لولاڪ صلي الله عليه وآله وسلم چمي اکين تي
رکڻ حضرت آدم صفي الله عليه السلام ۽ يار غار وفادار امير المؤمنين سيدنا
صديق اڪبر عتيق اظهر رضي الله تعالى عنه جي سنت مبارڪ آهي جنهن
کي رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم پسند فرمايو:

جو سنت حضرت آدم ۽ وه سب کو دکھايا ڪرتي هيں
هم چوم ڪے نام سرور کو آنکھوں سے لگايا ڪرتي هيں

* حضور ﷺ بتن جي پوجا کي ختم ڪندو:

امام الانبياء صلي الله عليه وآله وسلم جن جڏهن مڪو شريف فتح
ڪري مسجد الحرام ۾ داخل ٿيا، تڏهن ڪعبه الله جي طواف جو ارادو
ڪيائون پر ان وقت ڪعبي جي چوٽاري تي سؤ سٺ بت رکيل هئا. جن کي
پتل سان جڙيو ويو هو. انهن ۾ سڀني کان وڏي بت جو نالو ”هَبَل“ هو. جيڪو
ڪعبي جي آڏو بيهاريو ويو هو. جڏهن ته ”اساف“ نالي بت صفا تي
۽ ”ناثل“ نالي بت مروه تي موجود هئا. پاڻ سڳورا صلي الله عليه وآله وسلم

جڏهن اتي پهتا ته ان وقت سندن هٿ مبارڪ ۾ هڪ ڪمان هئي، جنهن جي ڇهنب سان هر هڪ بت طرف اک جو اشارو ڪندا رهيا. ۽ زبان مبارڪ سان هيءَ آيت پڙهندا رهيا:

جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ○ (بني اسرائيل: ۸۱)

ترجمو: حق آيو ۽ باطل متڃي ويو. بيشڪ باطل متڃي ويندو.

جنهن سان سمورا بت ٻڻا ڇهڻ جي منهن ڀر اچي پٽ تي پيا.

ڇت تي هڪ وڏو بت رکيل هو. جنهن جونالو خزاعه هو جيڪو پتل جو ٺهيل هو ان کي به پيجارا يائون ته ڪعبي ۾ اندر ڪافرن طرفان، حضرت ابراهيم عليه السلام ۽ حضرت اسماعيل عليه السلام جون تصويرون رکيل هيون، جن کي پٽ ڪڍائي ڇڏيائون. مڪي ۾ موجود ماڻهن جي گهرن ۾ بتن کي پڇڻ جو حڪم ڏنائون ۽ وفد ڀرپاسي وارن هنڌن اماڻي بتن کي نيست و نابود ڪيو. (۸۷)

ويو ظلم پوڄا جو گذري زمانو

بتن کان ٿيو آزاد اڄ ڪعبو خانو (۸۸)

اهڙي نموني جيئن وقت گذرندو رهيو تيئن اسلام جو دائرو وڌندو رهيو ۽ بت پرستي ختم ٿيندي ويئي. اڃان به ڪافي ملڪ بت پرستيءَ جي ور چڙهيل آهن. الله رب العالمين چاهيو ته اهي به هڪڙي ڏينهن اسلام جي پالوت سان پاڪ ٿي، معبود برحق پالڻهار جي عبادت ڪندا.

تم وه جو جن ڪے سبب توقير هے اسلام کي

جلوه شان احمد تصوير هے اسلام کي

هر طرف پھيلي هونى تنوير هے اسلام کي

تم سے هى چمكى هونى تقدير هے اسلام کي (۸۹)

* پاڻ سڳورن ﷺ مٿان ڪڪر هوندو:

ابن سعد ابو نعيم ابن عساڪر حضرت عبدالله ابن عباس رضي الله تعالى عنه کان روايت نقل ڪئي آهي ته ” حضرت حليمه رضي الله تعالى عنها پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جن کي گهڻو پري وڃڻ نه ڏيندي هئي. هڪ ڀيري ان کان لکي پنهنجن جي وقت پنهنجي رضاعي پيٽ شيما سان گڏ ٻڪرين ڏانهن هليا ويا. (بيبي) حليمه رضي الله تعالى عنه ڳولھڻ نڪتي ۽ پيٽ سان گڏ ڏسي چوڻ لڳي:

”ههڙي گرمي ۽ پر؟“

ته سندن پيٽ چيو امان! منهنجي پاء کي گرمي نٿي لڳي. مون پاڻ سڳورن (صلي الله عليه وآله وسلم) جن مٿان ڪڪر کي چانو ڪندي ڏٺو آهي. جڏهن پاڻ (صلي الله عليه وآله وسلم) هلن ٿا ته هو به هلي ٿو. ايستائين جو هن جاء تي اچي پهتا آهيون. (۹۰)

س ر پ سايه گلن رهتا تھا

هر دم ايك سنهري بادل (۹۱)

* پاڻ سڳورا ﷺ چنڊ سان رانديون ڪندا ۽ ان کي جهليندا:

پاڻ سڳورا صلي الله عليه وآله وسلم جن پينگهي ۾ هوندا هئا ته چنڊ سان ڳالهيون ڪندا هئا. جنهن پاسي اشارو ڪندا هئا ته چنڊ ان طرف ويندو هو ۽ فرشتا سندن پينگهو لوڏيندا هئا. (۹۲) ڪتاب نشر الطيب ۾ پڻ آهي ته پينگهو فرشتا لوڏيندا هئا. (۹۳)

نبي اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم جن ننڍپڻ ۾ جڏهن پينگهي ۾ هوندا هئا ته چنڊ سان ڳالهيون ڪندا هئا ۽ پنهنجي آگر سان جڏهن ان ڏانهن اشارو ڪندا هئا ته جيڏانهن آگر ويندي هئي اوڏانهن چنڊ ويندو هو.

جڏهن حضور نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم کان ان باري ۾ پڇيو ويو ته پاڻ صلي الله عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو:

”آئون ان (چنڊ) سان ڳالهائيندو هوس ۽ هو مون سان ڳالهائيندو هو. هو مون کي روئڻ کان منع ڪندو هو ۽ ان جو آواز ٻڌندو هوس جڏهن هو عرش هيٺان سجدو ڪندو هو.“ (۹۴)

پاڻ ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جڏهن انيتاليهن ورهين جا هئا ۽ مڪي شريف ۾ رهندا هئا. تڏهن قريشي اچي وٽن گڏ ٿيا. کين چيائون، ته اسان کي اهو معجزو ڏيکاريو جو چنڊ چيرجي پوي. پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم شاهد آگر سان چنڊ ڏانهن اشارو ڪيو. اها چوڏهينءَ جي رات هئي. انهيءَ ئي گهڙيءَ چنڊ چيرجي ٻه ڦاڪون ٿي پيو. (۹۵)

ڪٿي شرط آيا، محمد مٺي ڏي
تتي ٻن حصن ۾ اچي چنڊ هيڏي
مڃيندا سون توکي پيغمبر سڳورو
خدا دلربا جو رد نه ڪيو رايو
قمر ڪارڻي ڏي اڏو اڏ ٿي آيو. (۹۶)

*** مبارڪ آهي اهو ڏينهن، جنهن ۾ حضور اڪرم نور**

مجسم ﷺ تشریف فرما ٿيندو

اهو مبارڪ ڏينهن ڪهڙو آهي؟ جنهن ۾ عالم جي پلائي ٿي ۽ ڪائنات جو ڪارڻي آيو. حضور ڀر نور شافع يوم النشور صلي الله عليه وآله وسلم جو ارشاد مبارڪ صحيح مسلم ۾ آهي ته:

”حضرت قتاده انصاري رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته:
رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم کان پڇيو ويو ته توهان هر سومر ڏينهن
روزو چوٿا رکو؟

فرمايائون هي اهو ڏينهن آهي جنهن ۾ منهنجي ولادت ٿي، جنهن ۾
مون تي پهريون ڀيرو قرآن پاڪ نازل ٿيو. (۹۷)

روضة الاحباب ۾ حضرت ابن عباس رضي الله عنه کان روايت آهي
ته آنحضرت صلي الله عليه وآله وسلم جي ولادت باسعادت سومر جي ڏينهن
ٿي ۽ وحيءَ جو نزول به سومر جي ڏينهن کان شروع ٿيو ۽ حجر اسود کي به
موجوده جڳهه تي پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم سومر ڏينهن رکيو.
مڪي معظمه مان هجرت به سومر تي ڪئي. مديني منوره ۾ به سومر تي داخل
ٿيا. (۹۸)

حضور پر نور صلي الله عليه وآله وسلم جن جي ولادت باسعادت
سومر جي ڏينهن ٿي، جنهن تي اتفاق آهي. (۹۹)

ناز منجهاران نڪري، جڏهن پرين ڪري ٿوپنڌ

پون پڻ بسم الله چئي، راه چمي ٿي رند

اُپيون گهڻي ادب سين، حورون حيرت هند

سائينءَ جو سوڳند، ساڄن سينٿان سهڻو. (۱۰۰)

اهو ڀلاو ڏينهن سومر جو ربيع الاول مهيني جي ۱۲ تاريخ وارو
آهي، جڏهن ته تاريخن ۾ اختلاف آهي، جن ۾ پهرين روايت ربيع الاول جي
ٻارهين تاريخ ٻڌائي وئي آهي ۽ اها روايت وڌيڪ مشهور آهي. (۱۰۱)

ربيع الاول ۾ سال سڄي کان رازيري آهڪڙي رات

ٻارهين سومر جنهن ۾ ڄائي ڄام محمد ﷺ جهڙي ذات (۱۰۲)

بعض علماء ڪرام جو هن ڳالهه تي اتفاق آهي ته ربيع الاول جي

ٻارهين تاريخ هئي. (۱۰۳)

بارھويں کي چاند کا مجرا ہے سجده نور کا
بارھ برجوں سے جھکا اک اک ستاره نور کا (۱۰۴)

سومر ڏينهن آمد جي حڪمت:

حضور پر نور صلي الله عليه وآله وسلم جي سومر ڏينهن آمد پر حڪمت هيءُ
آهي ته ان ڏينهن سيئي وڻ پيدا ڪيا ويا هئا. جن مان انسانن کي خوراڪ
ملي ٿي. (۱۰۵)

ولادت باسعادت واري رات ليلة القدر کان افضل آهي:

امام قسطلاني رحمه الله عليه مواهب لدنيہ پر فرماءَ ٿو: ”جيڪڏهن
ڪير اعتراض ڪري يا دريافت ڪري ته حضور صلي الله عليه وآله وسلم
جن جي ولادت باسعادت واري (۱۲ ربيع الاول جي رات) افضل آهي يا ليلة
القدر (قدر واري رات) ۲۷ رمضان المبارڪ جي رات؟
ته آئون ان جي جواب ۾ چوندس، ”حضور نبي ڪريم صلي الله عليه
وآله وسلم جي جنم واري رات ليلة القدر کان افضل آهي. جنهن جي
افضليت جا ٽي سبب آهن:

1. پاڻ مڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جن جي ولادت مبارڪ جي
رات اها رات آهي. جنهن ۾ حضور نبي ڪريم صلي الله عليه وآله
وسلم جن جو ظهور مبارڪ ٿيو ۽ ليلة القدر کين عطا ڪيل رات
آهي. جيئن ته اها رات جنهن کي پاڻ مڳورن صلي الله عليه وآله
وسلم جي ظهور جو شرف مليو. اها ان رات کان پلي هوندي جنهن
کي شرف ان رات ۾ تشریف آئيندڙ شخصيت جي عطا سان مليو ۽
هن ۾ ڪوبه اختلاف ڪونهي. تنهن ڪري ولادت باسعادت واري
رات ليلة القدر کان پلي ٿي.

2. ليله القدر جي شرافت ان تي آهي ته ان ۾ فرشتا لهن ٿا. ته شب ولادت کي هيءَ شرف حاصل آهي ته ان ۾ الله تعاليٰ جو محبوب صلي الله عليه وآله وسلم ڪائنات ۾ جلوه افروز ٿيو تنهنڪري جنهن ڳالهه ليله القدر کي شرف بخشيو انهيءَ کان ڪئين ڀيرا وڌيڪ اشرف ۽ اڪرم اهو آهي. جنهن شب ولادت کي اعزاز بخشيو يعني صحيح ۽ پسنديده ترين اهل سنت جو قول آهي ته حضور نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم سڀني فرشتن کان افضل آهي. انهيءَ ڪري ولادت واري رات ڀلاري آهي.

3. ليله القدر الله تعاليٰ امت محمديه کي نعمت طور بخشي. هن امت تي مهرباني ڪئي. پر حضور صلي الله عليه وآله وسلم جو ظهور (صرف امت جي لاءِ ئي نه پر) سموري ڪائنات جي لاءِ نعمت آهي. جنهن ڪري شب ولادت جو نفعو عام ۽ ليله القدر جو خاص آهي. انهيءَ مان پڌرو ٿيو ته شب ولادت افضل آهي. (۱۰۶)

انهيءَ ڀلاري سومر ڏهاڙي ۱۲ ربيع الاول برابر ۲۰ اپريل ۵۷۱ عيسوي (۱۰۷) تي شاھ لولاڪ حضرت محمد مصطفيٰ احمد مجتبيٰ صلي الله عليه وآله وسلم هن دنيا تي رونق افروز ٿيا.

خوشيون ملهايو مؤمن مسلم. احمد عربي آيو آ
ڏک ڏولاوا ڏاٽر لاٽا. ڄام مڪي ۾ ڄايو آ (۱۰۸)

ميلاد جون ڀلايون

پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جي ولادت با سعادت جهانن لاءِ وڏي رحمت ۽ برڪت جو باعث ٿي. روايت آهي ته جڏهن نبي نورالهدى تعاليٰ ڏهن آسمانن جا دروازا کليا. بهشت جا در ۽ دريون کليا. ۽ دوزخ جا

دروازا بند ٿيا. ان ڏينهن سج وڌيڪ روشن ٿيو. ان سال جن عورتن کي حمل هو تن سڀني کي پٽ ڄاوا. (۱۰۹)

ميلاد جي خوشيءَ ۾ قدرتي جهر مر:

روايت آهي ته رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جي ولادت وقت سندن والده ماجده حضرت بيبي آمنه (رضي الله تعاليٰ عنها) فرمايو: مون ڏانهن آسمان مان تارا هلي آيا. مون سمجهيو ته ڄاڻ ٿا منهنجي مٿان ڪرن، پراهي اکين آڏو اچي بيهي رهيا.

مٿي مرسل جا اهڙا ساراهيندڙ ڏسي مان عجب ۾ پئجي ويس. (۱۱۰)

فارس جو قلعو لڏي ويو:

جنهن رات ڪائنات جو ڪارڻي رسول اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم تولد ٿيا، ان رات ڪسري جو ڪوٽ لڏي ويو. اهو قلعو فارس جي بادشاهه جو هو. جنهن جو نالو نوشيروان هو. ان جا محل ۽ ماڙيون ڌڏي ويون ۽ ڪوٽ جا چوڏهن ڪنگرا ڪري پيا. (۱۱۱)

هزارن سالن کان ٻرندڙ باهه وسامي وئي:

ملڪ فارس (ايران) ۾ ماڻهو باهه جي پوڄا ڪندا هئا. هنن وڏا قلعا اڏيا هئا. باهه جي پوڄا لاءِ هڪ هنڌ باهه ٻاري ڇڏي هئائون، جنهن کي رات ڏينهن ٻاريندا رهندا هئا ۽ اُجهامڻ نه ڏيندا هئا. ان ڪم لاءِ ڪيترائي ماڻهو مقرر ڪري ڇڏيا هئائون. ان باهه کي ٻرندي هزار ورهيه گذري چڪا هئا ۽ انهيءَ عرصي ۾ باهه ڪڏهن به وسامي نه هئي. جنهن رات خيرالوري صلي الله عليه وآله وسلم جي ولادت ٿي، ان رات اها هزار ورهين کا ٻرندڙ باهه وسامي رک ٿي ويئي. (۱۱۲)

هڪ ٻئي هنڌ اچي ٿو ته ايران جي آتش ڪده (اوڙاهه) جي باهه

اُجهامي ويئي. جنهن جي اهي پوڄا ڪندا هئا. جيڪا ٻن هزارن سالن کان

آڳاٽي پري رهي هئي. جنهن کي ٻارڻ لاءِ انهن ڪيترائي حيل وٺيا هئا پر عاجز رهيا. (۱۱۳)

ساوي درياھ سڪي ويو

ساوي درياھ جتي مشرڪ مشرڪ ڪندا هئا ۽ دشمنيون پکيڙيندا هئا. هي هڪ وڏو درياھ هو جنهن ۾ ٻيڙا هلندا هئا. هن جو پيٽ فرلانگ کان به وڏو هو ۽ هي عراق، همدان ۽ قم وچ ۾ وهندو هو. سو پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جي ولادت وقت سڪي ويو. اهڙو سڪو جو خبر ئي نه پوندي هئي، ته هتي به ڪو درياھ هو. (۱۱۴)

جنن کي آسمان مان تڙيو ويو:

جنهن رات نبي آخر زمان صلي الله عليه وآله وسلم تولد ٿيا، ان رات ديون (جنن) کي تارن تڙي ڪڍيو انهن پنهنجي اُماڙيءَ سان جنن کي ساڙي رک ڪري ڇڏيو. اڳ ۾ اهي جن مٿي آسمانن ڏانهن ويندا هئا ۽ اتان جون ڳالهيون اچي ڪاهنن (پوپن) کي ٻڌائيندا هئا. جڏهن حضرت پاڻ سڳورا نبي ٿي آيا ته الله تعاليٰ انهن سڀني ديون (جنن) کي آسمان مان تڙائي ڪڍيو. ان کان پوءِ هاڻي انهن مان ڪوبه آسمانن ڏانهن وڃي نه ٿو سگهي. جيڪڏهن ڪو وڃي ٿو ته تارا تڙي ڪڍنس ٿا. (۱۱۵)

ولادت جي خوشي ملهائڻ ۾ چوڻڪارو آهي:

بخاري شريف جي حديث کي محور بڻائيندي مخدوم محمد هاشم ٺٽوي رحمۃ الله عليه لکي ٿو ته ”جڏهن هن زمين تي پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جي نور جو ظهور ٿيو ته اها سونهاري رات سومر جي هئي، اها خبر ”ثوبه“ نالي هڪ ٻانهيءَ اچي ابولهب کي ڏني، جيڪو قريش خاندان مان هو. هن کيس ٻڌايو ته قريش خاندان ۾ هڪ ڏاڍو خوبصورت ٻار پيدا ٿيو آهي. جيڪو سونهن ۾ سلوڻو آهي ۽ منجهانئس ڪٿوري کان به وڌيڪ سرهاڻ پئي اچي. سونهن ۾ سڀني کان سرس آهي ۽ ماڪيءَ کان به مٿو آهي جيڪڏهن

دنيا کي پرينءَ جو پٽ لاءِ پوي ته حيرت ۾ پئجي وڃي. ان جي آءُ ڪهڙي تعريف
ڪري ڪهڙي ڪريان!

نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جو نور ڏسي سڀ شڪ شبها
دور ٿي ويا. پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جي لبن مبارڪن جي لڳڻ
کان اڳ ۾ ئي منهنجي ٿڌن ۾ ڪير پئجي ويو. وڏي سڪ ۽ محبت مان اهو ڪير
پرينءَ کي پياريم. اها خبر توکي ٻڌائڻ آئي آهيان.

اها خبر ٻڌندي ئي ابولهب خوش ٿيو. سندس جسم ۾ خوشيءَ جي
لهر ڊوڙي ويئي. دل ۾ دين ته ڪونه هيس. پر ويجهي مائٽيءَ جي ڪري کيس
خوشي ٿي. ان خبر آڻيندڙ ٻانهيءَ ثوبيه کي مخاطب ٿي چيائين ته جيئن ته اها
مبارڪ خبر آندي آهي، تنهن ڪري تون آزاد آهين.

ابولهب جي مرڻ کان پوءِ هڪ رات حضرت عباس (رضي الله تعالى
عنه) کيس خواب ۾ ڏٺو. پڇيائينس ته، ڏي خبر ڪهڙي حال ۾ آهين؟ ان تي
ٻڌايائينس، ته مون دنيا ۾ ڏاڍا خراب ڪم ڪيا، اسلام قبول نه ڪيو ۽ ڪافر
رهيس، انهيءَ ڪري ڏاڍي تڪليف ۾ آهيان ۽ عذاب ۾ مبتلا آهيان. البت
سومر رات جنهن رات مون نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي ولادت
جي خبر ٻڌي ثوبيه کي آزاد ڪيو هو ان رات عذاب ڍرو ٿئي ٿو. اهي ٻه
آڱريون ۽ آڱوڻو جنهن سان اشارو ڪري، ثوبيه کي آزاد ڪيو هو، انهن مان
پاڪ پاڻي نڪرندو آهي، جيڪو منهنجو قوت هوندو آهي. اهو پاڻي ڏاڍو مٺو
۽ فرحت بخش هوندو آهي. ان جي پيئڻ سان روح کي راحت ملندي آهي.
حضرت محمد ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جا مون تي ايڏا احسان آهن،
جيڪڏهن مٿن ايمان آڻي ڪلمون پڙهان ها ته جيڪر وڏا درجا ماڻيا ها.
ٻنهي جهانن جي سردار جي صورت ۽ سيرت ۾ ڪوبه جوڙ جيس ڪونهي،
سونهاري سپرين جي فضل ۽ ڪرم جو ڪنڌي ڪنارو ئي ڪونهي. اهو
من پرين ساجهو آهي. جڏهن ڪافرن سان به اهڙا وڙ ٿو ڪري ته اهو

امتین کي ڪيئن ڇڏيندو. انهيءَ شافع جي شفاعت ۾ سڄي عالم کي آسون ۽ اميدون آهن. مٿي محبوب جو مرتبو مڙني کان مٿاهون آهي. (۱۱۶)

ابو لهب هئي خوشي ملهائي، ٻانهي ان آزاد ڪرائي
هر سومر ٿئي ان سان ڀلائي، ميلاد جو ڦل ان جو پايو آ. (۱۱۷)

ولادت تي خوش ٿيڻ ۽ خرچ ڪرڻ جو انعام:

هر اهو شخص جيڪو پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جي ولادت تي خوش ٿيو. الله تعاليٰ ان لاءِ باهه کان بچڻ لاءِ حجاب ۽ ڍال جوڙي جنهن مولد مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم تي هڪ درهم ڪپايو ته پاڻ سڳورا صلي الله عليه وآله وسلم ان جا شافع و مشفع هوندا ۽ الله تعاليٰ هر درهم جي عيوض ڏهه درهم ڏيندو. اي امت محمدية ﷺ توکي بشارت هجي جو تو دنیا ۽ آخرت ۾ تمام گهڻو خير حاصل ڪيو. (۱۱۸)

ميلاد ڪرڻ رسول الله ﷺ سان محبت جو اظهار

برهان الدين حلبیءَ ”روح السیر“ ۾ امام حافظ ابن حجر جو قول نقل ڪيو آهي ته ”جيڪي ماڻهو نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي ميلاد پاڪ جي عمل مان خير جو ارادو رکڻ ٿا ۽ فرحت و سرور جي اظهار جو مقصد رکن ٿا ۽ حضور نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم سان محبت جو اظهار ڪن ٿا. انهن لاءِ اهو ڪافي آهي ته هو اهڙي طريقي سان اهل خير و صلاح ۽ فقراء و مساکين کي هڪ هنڌ گڏ ڪرڻ جو موقعو فراهم ڪن ٿا ۽ پوءِ انهن کي ماني ڪارائين ٿا ۽ انهن کي صدقن ۽ خيراتن سان نوازين ٿا. اهو سڀ ڪجهه هو نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي محبت ۾ ڪن ٿا. اڃان جيڪو جو جيڪڏهن ارادو رکڻ ٿا ته پوءِ نبي ڪريم صلي الله عليه وآله

وسلم جا مداح ۽ ثنا گر گهرائي انهن کان ساراهه ٻڌن ٿا. مداح ۽ ثنا گر ماڻهن کي شعرن جي صورت ۾ حضور نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي اخلاقن کي اپنائڻ تي اڀارين ٿا. هي سڀ ڳالهيون اهڙيون آهن، جيڪي مسلمانن جي دلين ۾ نيڪ ڪم ڪرڻ ۽ بدعات و منڪرات کان بچڻ ڏانهن مائل ڪن ٿيون. (۱۱۹)

مومن ٿا ميلاد ملهائڻ، مدني جا ٿورا ٿا ڳائڻ
منڪر موڳا منهن لڪائڻ، شوم ماڻهن شرمايو آ (۱۲۰)

محفل ميلاد جو پيوري باني عظيم الشان جلسو

پياري محمد مصطفي صلي الله عليه وآله وسلم جو پيو عظيم الشان، جلسو الله تبارڪ و تعاليٰ معراج النبي واري رات مسجد اقصيٰ ۾ منعقد ڪيو. پهرئين جلسي ۾ ته فقط انبياء ۽ مرسلين ئي شامل هئا، جن کان الله تعاليٰ وچن ورتو هو. پر هن جلسي ۾ سڀني نبين ۽ رسولن کان سواءِ فرشتن جا سردار حضرت جبرائيل عليه السلام، حضرت ميڪائيل عليه السلام، حضرت عزرائيل عليه السلام، حضرت اسرافيل عليه السلام ۽ ستر هزار فرشتا به شريڪ هئا.

جڏهن پاڻ سڳورا صلي الله عليه وآله وسلم جن مسجد اقصيٰ ۾ داخل ٿيڻ لڳا ته اتي آجيان لاءِ هڙئي نبي سڳورا موجود هئا، انهن ۾ حضرت آدم عليه السلام کان حضرت عيسيٰ عليه السلام تائين سڀ جا سڀ نبيءَ سڳورا حاضر هئا. جتي نماز لاءِ صف بندي ٿي پئي هئي. باقي مصلو امامت لاءِ خالي هو. جنهن تي آقاء نامدار سيد المرسلين صلي الله عليه وآله وسلم کي جبرائيل امين عليه السلام بحڪم باري تعاليٰ هٿ کان جهلي مصلبي تي بيهاريو. پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم ٻن رڪعتن واري نماز جي ايل ۾ ڪيائي. تفسير روح المعاني واري لکيو آهي ته:

”يعني امامت ۾ ئي حڪمت هئي، ته اها ڳالهه سڀني تي پڌري ٿي وڃي ته آئون سڀني جو امام آهيان.“ نماز کان فارغ ٿي، نبين سڳورن الله رب العالمين جي ساراهه ڪئي ۽ پنهنجين خاصيتن ۽ ڪمالن جو ذڪر ڪيو.“
جنهن بعد حضور پر نور شافع يوم النشور صلي الله عليه وآله وسلم جن خطبوار شاد فرمايو.

پهرئين ميلاد جي جلوسي ۾ فقط نبين سڳورن کان وڃن ورتو ويو هو. پر هن ميلاد جي جلوسي ۾ سڀني نبين سڳورن، پاڻ سڳورن صلي الله عليه وآله وسلم جي امامت ۾ نماز ادا ڪئي ۽ سندن عظمت و فضيلت کي بيان ڪري ان ميثاق کي عملي شڪل ڏني، ته جيتوڻيڪ اوهان اسان جي زماني ۾ تشریف فرما نه ٿيا، پر اسين اوهان جو انتظار ڪندا رهياسين ۽ اڄ اوهان جي امتي هجڻ جو عملي مظاهرو ڪري رهيا آهيون. (۱۲۱)

شب معراج اقصيٰ ۾ سڳورا سڀ صفن ۾ هئا
محمد مصطفيٰ مدني، امام الانبياء آهي. (۱۲۲)

محفل ميلاد جو ٽيون رباني جلسو

قيامت جو ڏينهن حقيقت ۾ ميلاد مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم آهي، ڇاڪاڻ ته ان ڏينهن الله تعاليٰ جي پياري محبوب حضرت محمد مصطفيٰ احمد مجتبيٰ صلي الله عليه وآله وسلم جو وقار ۽ شان هر ڪنهن تي پڌرو هوندو. جتي نبيءَ سڳورا ”اِذْهَبُوا إِلَىٰ غَيْرِي“ پيا چوندا. اُتي آقا نامدار صلي الله عليه وآله وسلم کي الله تعاليٰ مقام محمود تي فائز فرماي، شفاعت جي پڳ پارائي، هر هڪ پنهنجي ۽ پرائي، ايماندار ۽ بي ايمان، نيڪ ۽ بد، کي سندن شان ۽ عظمت ڏيکاريندو.

قيامت جس کو کہتے ہیں وہ ہے عید اہلسنت کی
اک طرف جلوہ خدا ہوگا، اک طرف صورت محمد کی (۱۲۳)

يہ سن کے آپ شفيع گناہ گاراں ہیں
کئے ہیں میں نے اکٹھے گناہ کے انبار (۱۲۴)

ميلاد شريف ۾ جهنڊا لڳائڻ:

اسين ميلاد النبي صلي الله عليه وآله وسلم جي خوشيءَ واري موقعي تي گهر گهر جهنڊا لڳائيندا آهيون. ۽ جهنڊا لڳائي الله جل شانہ جي سنت ادا ڪندا آهيون.

الله رب العزت ميلاد النبي صلي الله عليه وآله وسلم جي ڏهاڙي تي جهنڊا لڳارايا. حضرت بيبي سيده آمنه رضي الله تعالى عنها جو ارشاد مبارڪ آهي ته:

”الله تعالى منهنجي اکين تان حجاب کنيا ۽ اوڀر کان اولهه تائين سموري زمين منهنجي روبرو ڪئي وئي. جنهن کي مون پنهنجي اکين سان ڏٺو. ۽ مون تي جهنڊا ڏنا. هڪ اوڀر طرف لڳايو ويو ٻيو اولهه پاسي لڳايو ويو ۽ ٽيون جهنڊو ڪعبه الله جي ڪڏ تي کوڙيو ويو.“ (۱۲۵)

ميلاد جون ريليون ڪڍڻ:

۱۲ ربيع الاول تي ميلاد النبي صلي الله عليه وآله وسلم جون عظيم ريليون ڪڍي آقاءِ دو جهان صلي الله عليه وآله وسلم جي آمد باسعادت تي خوشي ۽ مسرت جو اظهار ڪيو وڃي ٿو. جيڪو انتهائي ضروري آهي. ان جو انتظام ڪرڻ ايمان جي علامت آهي.

ميلاد جون ريليون اسين چون ٿا ڪيون، جتي دنيا ۾ پاسبان پاران عافيه مشعل بردار ريلي ڪڍي وڃي ٿي. (۱۲۶)

• جتي جماعة الدعوة پاران لاهور ۾ تحفظ قبله اول ڪاروان ڪڍيو

وڃي ٿو (۱۲۷)

• جتي خادم الحرمين شريفين جي صحتيابيءَ تي جشن ۽ جلوس

ڪڍيا وڃن ٿا. (۱۲۸)

• جتي تحفظ ختم نبوت پاران توهين رسالت واري قانون ۾ امڪاني ردوبدل خلاف ڪوئٽه ۾ ريلوي ڪيڊي وڃي ٿي. (۱۲۹)

• جتي تحريڪ حرمت رسول پاڪستان پاران حرمت رسول جا جلوس ڪڍيا وڃن ٿا. (۱۳۰)

ته پوءِ انهن سڀني کان افضل ريلوي ميلاد جي آهي، جنهن جي ڪري ئي سڀني ريلين نڪرڻ جو جواز پيدا ٿيو. مڪتوبات شريف پير روضي ڏٺي رحمة الله عليه ۾ سوانح حيات پير سيد محمد راشد روضي ڏٺي رحمة الله تعاليٰ عليه ۾ آهي ته:

”ميلاد النبي صلي الله عليه وآله وسلم ملهائڻ بيشڪ بهترين عمل آهي. اهو نيڪ عمل صدين کان سلف صالحين ملهائيندا اچن ٿا. خاص ڪري اسان جي سنڌ ۾ ان رسم کي عرس جي نالي سان ملهائيو ويندو آهي. موجوده دؤر ۾ مختلف ممالڪ جي اندر هر هنڌ تي دنيا جي اڪابرن جون ورسيون ۽ سالگرهون ملهائون وڃن ٿيون ۽ انهن جي ڪارنامن تي روشني وجهڻ لاءِ جلسا ۽ اجتماع ڪيا وڃن ٿا. ليڪن افسوس جو اسان جي نبي آخر زمان، اڙين جي آڌار مسڪينن جي مددگار يتيمن جي يار ۽ بيڪسن جي پرجهلي حضرت محمد مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم جي ميلاد ملهائڻ واري رسم کي ڪي مسلمان غير شرعي فعل تصور ڪندي شرڪ چئون ٿا.

دراصل انگريزن ۽ ٻين غير مسلمانن اهو گڏجي فيصلو ڪيو ته جيستائين مسلمانن جي سرواڻ ۽ آقا حضرت رسول اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم جي عظمت ۽ مرتبت انهن جي دل ۾ موجزن هوندي تيستائين مسلمان قوم تي فاتح ٿيڻ جو سوال ئي پيدا نٿو ٿئي. ان ڪري انهن سڀ کان پهريائين مؤمنن جي دلين مان عظمت رسول کي گهٽائڻ جا نمونا ۽ طريقا تلاش ڪري مسلمانن مان ئي ڪجهه ماڻهو خريد ڪري ورتا. جيڪي رسول

الله صلي الله عليه وآله وسلم جي عظمت کي مشڪوڪ ڪرڻ لاءِ مختلف حرين سان نت نوان مسئلا پيدا ڪري سامهون آيا.

هر صاحب علم ۽ ذي شعور ان ڳالهه کي چڱي طرح سمجهي سگهي ٿو ته رسول اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم جن کي دين اسلام جي مثالي آبياري ڪرڻي هئي. جو خود خدا پاڪ سندن آمد کي مؤمنن لاءِ احسان ڄاڻائيندي فرمايو آهي ته اي مومنو! توهان تي منهنجو احسان آهي، جو توهان ڏانهن وڏي مرتبي ۽ مان وارو رسول موڪليو اٿم. (آل عمران: ۱۶۳) پوءِ ان خداوندي احسان جي شڪر ۽ خوشيءَ ۾ جيڪڏهن ڪو مسلمان ميلاد النبي صلي الله عليه وآله وسلم جي تقريبن قائم ڪري ته ان کي ناجائز وغيره چوڻ ڪڏهن به ايمان واري مسلمان جو ڪم نٿو ٿي سگهي.

ميلاد النبي صلي الله عليه وآله وسلم ملهائڻ ته مسلمانن جو اخلاقي ۽ اسلامي فرض آهي ۽ مسلمانن جي مٿان حضرت رسول اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم جو قرض آهي. جنهن کي پوري ڪرڻ لاءِ مسلمان جي حيثيت سان جوابدار آهيون. ان کانسواءِ اڪابرين امت، اولياءِ الله ۽ سلف صالحين، خود پاڻ اهڙين پاڪ تقريبات جي انعقاد لاءِ تحريص ۽ ترغيب ڏياريندا رهيا آهن.

حضرت پير سائين سيد محمد راشد روضي ڌڻي رحمة الله تعاليٰ عليه جن ربيع الاول جي مهيني ۾ حضرت رسول اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم جو عرس مبارڪ انتهائي احترام ۽ عقيدت سان ملهائيندا هئا ۽ پنهنجي پوئلڳن کي پڻ ان جي تلقين فرمائيندا هئا. (۱۳۱)

امام ابو عبد الله بن الحاج پنهنجي ڪتاب المدخل ۾ ميلاد پاڪ تي نهايت شاندار گفتگو ڪئي آهي. جنهن جو خلاصو هي آهي ته هن محفل ۾ ميلاد شريف جا شعار (جهڙوڪ: اجتماع، جلوس، جلسو، نعره ۽ جهنڊن) جو اظهار ڪرڻ ۽ شڪر خداوندي آڻڻ لائق مدح آهي. (۱۳۲)

حوالا:

- (1) مدارج النبوت جلد ۲- صفحہ ۸۵۵، شاہ عبدالحق محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ مطبوعہ مکتبہ اسلامیہ اردو بازار لاہور
- (2) شاہ جور سالوسر کلیان، شاہ عبداللطیف یتاثر رحمۃ اللہ علیہ
- (3) مصنف عبدالرزاق بحوالہ نشر الطیب فی ذکر النبی الحبيب صفحہ - ۲ از مولانا اشرف علی تانوی صاحب مطبوعہ تاج کمپنی کراچی.
- مدارج النبوت جلد : ۱، صفحہ ۱، شاہ عبدالحق محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ
- (4) کلیات مصری شاہ صفحہ ۱۶۵: حضرت سید مصری شاہ امام رحمۃ اللہ علیہ
- (5) حدائق بخشش حصوبیو
- (6) عید میلاد النبی کا بنیادی مقدمہ صفحہ ۴: شیخ الحدیث ابوالفتح محمد نصر اللہ خان.
- (7) مرقاۃ السالکین شرح مرآۃ العارفين صفحہ ۴۷: سیدنا مولانا حسین رضی اللہ تعالیٰ عنہ شارح شیخ الحدیث محمد فیض احمد اویسی رحمۃ اللہ علیہ مطبوعہ زاویہ پبلشرز لاہور.
- (8) مکتوبات امام ربانی جلد تینون مکتوب نمبر ۱۲۴: امام ربانی مجدد الف ثانی شیخ احمد سرہندی رحمۃ اللہ علیہ.
- (9) دیوان احسن: حافظ محمد احسن ملکاثری
- (10) فتوحاتِ مکہ جلد ۲ صفحہ ۲۶۳: محی الدین ابن عربی رحمۃ اللہ علیہ مترجم علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ مطبوعہ علی برادران تاجران کتب فیصل آباد.
- (11) دیوان واصف: محمد بخش واصف.
- (12) نالہ امداد غریب
- (13) شہباز نامو: حضرت عثمان مرندی المعروف سخی لعل شہباز قلندر رحمۃ اللہ علیہ مترجم مخدوم غوث محمد گوہر.
- (14) انجیل برنباس باب ۳۰ آیت ۲۰ و باب ۳۹ آیت ۲۰ مطبوعہ صدیقی ٹرسٹ کراچی.
- (15) سورۃ آل عمران آیت ۸۱ ترجمو بیان الرحمن فی ترجمۃ القرآن: علامہ عبدالوحید جان سرہندی دامت برکاتہم العالیہ

- (16) شاہ جور سالو سر کلیان.
- (17) نثار علی آجاگر.
- (18) عربی قصیدو اغثنی یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم مخدوم محمد ہاشم نٹوی رحمۃ اللہ علیہ.
- (19) نثر اندرز علی مولد ابن حجر: علامہ سید احمد بن عبدالغنی بن عمر عابدین دمشقی رحمۃ اللہ علیہ رسائل میلاد مصطفیٰ صفحہ ۵۸ مرتب عبدالاحد قادری مطبوعہ قادری رضوی کتب خانہ لاہور. مدارج النبوت جلد پھریون، صفحہ ۱۲۴، شاہ عبدالحق محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ.
- (20) استثناء باب ۳۳ آیت ۲.
- (21) جاوید و ششت شیوپر شاد بحوالہ بہر زمان بہر زبان صفحہ ۲۱۵ نور احمد میرٹھی.
- (22) ملاکی باب ۳ آیت ۱ و ۲.
- (23) "راز" لائلپوری بحوالہ بہر زمان بہر زبان صفحہ ۲۸۴.
- (24) جگن نات آزاد بحوالہ بہر زمان بہر زبان صفحہ ۱۴۸.
- (25) گرمسن لال ادیب لکنوی بحوالہ بہر زمان بہر زبان صفحہ ۱۱۱.
- (26) برق پگوان داس بحوالہ بہر زمان بہر زبان صفحہ ۱۷۹.
- (27) کمال کرتار پوری جگن نات بحوالہ بہر زمان بہر زبان صفحہ ۴۹۹.
- (28) سورۃ احزاب: ۴۶ ترجمو بیان الرحمن
- (29) گرمسن لال ادیب لکنوی: بحوالہ بہر زمان بہر زبان صفحہ ۱۱۰.
- (30) ماهر بلگرامی بحوالہ بہر زمان بہر زبان صفحہ ۵۳۵.
- (31) حدائق بخشش
- (32) سورہ آل عمران: ۸۱ ترجمو بیان الرحمن
- (33) زیور باب ۷۲ آیت ۱۷.
- (34) خاندان مصطفیٰ (صلی اللہ علیہ وسلم): سید محمد سعید الحسن شاہ صاحب.
- (35) شاہ جور سالو: مثر حسینی.
- (36) زیور باب ۷۲ آیت ۱۴.
- (37) سورہ الم نشرح آیت ۴ ترجمو (بیان الرحمن)
- (38) سورہ احزاب آیت ۵۶، ترجمو: مولانا تاج محمود امروٹی صاحب
- (39) حدائق بخشش پھریون حصو: اعلیٰ حضرت امام احمد رضا خان بریلوی رحمۃ اللہ علیہ

- (40) زیور باب ۴۵ آیت ۵
- (41) گنیش بهاری "طرز" لکنوی بحوالہ بہر زمان بہر زبان صفحہ ۴۳۷.
- (42) بہر زمان بہر زبان صفحہ ۵۸۹
- (43) انجیل یوحنا باب ۱۶ آیت ۱۱ کان ۱۳
- (44) بائبل ہر رد و بدل: محمد اسلم رانا.
- تفصیل لاء اسلامی مشن لاہور جا کتاب ماہوار رسالو المذاہب لاہور.
ان کانسواء شیخ الحدیث علامہ ابوالحسنات محمد اشرف سیالوی جا
عیسائیت تی لکیل کتاب ڈسو.
- (45) مورد الروی فی مولد النبی: علامہ ملا علی قاری رحمۃ اللہ علیہ رسائل
میلاد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم صفحہ ۳۱۱.
- (46) نثر الدرر علی مولد ابن حجر:
علامہ سید احمد بن عبدالغنی بن عمر عابدين دمشق رحمۃ اللہ علیہ
رسائل میلاد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم صفحہ ۵۲.
- (47) طواسین صفحہ: ۹۰ حسین بن منصور حلاج رحمۃ اللہ علیہ مترجم
عتیق الرحمان عثمانی مطبوعہ تصوف فائونڈیشن لاہور.
- (48) مکتوبات امام ربانی جلد اول صفحہ ۱۸۹ مکتوبہ نمبر ۴۴: حضرت
امام ربانی، مجدد الف ثانی شیخ احمد سرہندی رحمۃ اللہ علیہ مترجم
قاضی عالم الدین نقشبندی مطبوعہ ضیاء القرآن پبلشرز لاہور.
- (49) قصید و برد و شریف: امام شریف الدین بوسیری رحمۃ اللہ علیہ، مترجم
ماسٹر احمد علی لغاری صاحب مطبوعہ سنڈی ادبی بورڈ حیدر آباد.
- (50) پر یودیال عاشق لکنوی: بہر زمان بہر زبان صفحہ ۴۴۲
- (51) سورہ نجم آیت ۳ و ۴ ترجمو بیان الرحمن.
- (52) گیان چند "منصور" نسیمی بہر زمان بہر زبان صفحہ ۵۶۵.
- (53) شیخ عبدالرحیم گرہوڑی رحمۃ اللہ علیہ جو کلام صفحہ ۳۰۵. مرتب
شمس العلما علامہ عمر دائود پوٹو. مطبوعہ سنڈی ساهت گھر حیدر آباد.
- (54) انباء الحی ان کلام المصون تبیان لکل شی اردو ترجمو ہنام قرآن
ہر شیء کا بیان صفحہ ۳۹۹. اعلیٰ حضرت امام احمد رضا خان
صاحب بریلوی رحمۃ اللہ علیہ مترجم علامہ مولانا محمد عیسیٰ رضوی
قادری مطبوعہ مکتب اعلیٰ حضرت لاہور.
- (55) ایضاً صفحہ ۴۲۷.

- (56) طواسین صفحہ ۹۱: حسین بن منصور حلاج رحمۃ اللہ علیہ مترجم عتیق الرحمان عثمانی مطبوعہ تصوف فائونڈیشن لاہور.
- (57) مسلم شریف: عربی اردو جلد ٹیون کتاب الفضائل حدیث نمبر ۵۹۹۸ مطبوعہ شبیر برادرز لاہور.
- (58) ترمذی شریف عربی اردو جلد ہیون ابواب المناقب حدیث نمبر ۱۶۷۲ مطبوعہ فرید بک اسٹال لاہور.
- (59) سنن ابن ماجہ عربی اردو جلد ۲ کتاب الاشریہ باب الخمر یسمونها بغير اسم حدیث نمبر ۱۱۷۴ مطبوعہ ایضاً
- (60) ترمذی شریف عربی اردو جلد ۲ ابواب القرآن حدیث نمبر ۱۰۷۷ مطبوعہ ایضاً
- (61) ترمذی شریف عربی اردو جلد ۲ باب الزهد حدیث نمبر ۲۱۲ مطبوعہ ایضاً
- (62) ایضاً حدیث نمبر ۲۸.
- (63) مسلم شریف عربی اردو جلد ۳ کتاب صفات المنافقین واحکامہم حدیث نمبر ۶۹۱۱ مطبوعہ شبیر برادرز لاہور.
- (64) بخاری شریف عربی اردو جلد ۲ کتاب المناقب حدیث نمبر ۸۲۰ مطبوعہ ایضاً.
- (65) تیبہ کوڑا صفحہ ۲۸- پروفیسر کریم بخش نظاماٹی مطبوعہ مہراٹ اکیڈمی
- (66) سورہ تکویر آیت ۲۴
- (67) شیخ عبدالرحیم گرہوڑی جو کلام صفحہ ۳۵: شمس العلما علامہ ہاکٹر عمر دائود پوٹو.
- (68) حدائق بخشش
- (69) انجیل برنباس باب ۲۹ آیت ۱۴ کان ۱۹
- (70) انجیل برنباس باب ۳۹ آیت ۲۳ کان ۲۷.
- (71) انجیل برنباس ۷۲ آیت کان ۱۵
- (72) انجیل برنباس ۷۴ آیت کان ۱۴
- (73) انجیل برنباس ۷۲ آیت کان ۱۸
- (74) سید کتولوی: بہر زمان بہر زبان صفحہ ۴۲۹

- (75) المورد الروي في مولد النبي: علام ملا علي قاري رحمة الله عليه رسائل ميلاد مصطفی مترجم محمد عبدالاحد قادري صلي الله عليه وسلم صفحہ ۳۰۴
- (76) مولد النبي صلي الله عليه وآله وسلم: علام شهاب الدين احمد بن حجر مكي رحمة الله عليه مترجم علام محمد عبدالاحد قادري رسائل ميلاد مصطفی صلي الله عليه وآله وسلم صفحہ ۱۶
- (77) مولد العروس: علام عبدالرحمن ابن جوزي رحمة الله عليه: رسائل ميلاد مصطفی صلي الله عليه وآله وسلم صفحہ ۹۸ - ۱۹۷ مترجم مولانا محمد عبدالاحد قادري
- (78) محبت جو آوار: صاحبزادہ محمد کرم الله الاهي المعروف دلبر سائين دامت برکاتہم العالیہ
- (79) مثنوي تحفة العشاق: حاجي امداد الله مهاجر مكي رحمة الله عليه
- (80) التکشف صفحہ ۴۵ - ۶۷: مولانا اشرف علي ثانوي صاحب مطبوعہ اداره تالیفات اشرفیہ ملتان
- (81) سورہ مائدہ آیت ۳۵ ترجمو بيان الرحمن
- (82) گلزار معرفت: حاجي امداد الله مهاجر مكي رحمة الله عليه
- (83) ميلاد مصطفی صلي الله عليه وآله وسلم صفحہ ۲۸۵: علام قاري محمد رضا المصطفی صاحب مطبوعہ زاویہ پبلشرز لاہور
- (84) ایضاً صفحہ ۲۸۷
- (85) ایضاً صفحہ ۸۸ - ۲۸۷ پٹ ڈسو انگوئي چومني کا مسئلہ علامہ شفیع محمد اوکاڑوي رحمت الله عليه
- (86) احسن التحرير علي اخبث التقرير صفحہ ۴۸ بحوالہ تفسیر روح البیان و تفسیر جلالین: علامہ محمد حسن علي رضوي میلسي
- (87) بذل القوة في حوادث سني النبوة صفحہ ۴۵ - ۵۴۴ سندي ترجمو سيرت هاسمي امام العصر مخدوم محمد هاشم نثوي مترجم پروفیسر اسرار احمد علوي مطبوعہ مهران اکیڈمی شکارپور
- (88) مولود مہیسر صفحہ ۳۰: حاجي غلام نبی مہیسر
- (89) پیاری لال "رونق دهلوي" بھر زبان بھر زمان صفحہ ۳۱۰
- (90) (۱) مولد النبي صلي الله عليه وآله وسلم: علام شهاب الدين ابن حجر مكي: رسائل ميلاد مصطفی صلي الله عليه وآله وسلم صفحہ ۳۱

- (ب) الموردالروئی فی مولد النبی صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم۔ علامہ ملا علی قاری رحمۃ اللہ علیہ رسائل میلاد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم صفحہ ۳۲۶
- (ت) نشر الطیب فی ذکر النبی الحبيب صفحہ ۳۰۔ مولانا اشرف علی تانوی صاحب گنگا سرن قاصد بر الوی: بہر زیان بہر زمان صفحہ (۲۷۵)
- (91) مدارج النبوة جلد ۲ صفحہ ۲۸: شاہ عبدالحق محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ
- (92) نشر الطیب فی ذکر النبی الحبيب صفحہ ۲۹: مولانا اشرف علی تانوی صاحب مطبوعہ تاج کمپنی کراچی
- (93) مولد النبی صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم: علامہ ابن حجر مکی رحمۃ اللہ علیہ رسائل میلاد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم صفحہ ۳۱-۳۲
- (94) قوت العاشقین صفحہ ۵۳: مخدوم محمد ہاشم نقوی رحمۃ اللہ علیہ مرتبہ ڈاکٹر میمن عبدالمجید سنڈی
- (95) مولود شریف، چاہدایان معجزا صفحہ ۲۱، عبد الرحیم عزمی
- (96) مولد رسول اللہ و رضاعہ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم علامہ ابن کثیر رحمۃ اللہ علیہ رسائل میلاد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم صفحہ ۲۶۰
- (97) مرآۃ الاسرار صفحہ ۱۲۸: حضرت شیخ عبدالرحمن چشتی مترجم
- (98) کپتان واحد بخش سیال چشتی صابری مطبوعہ الفیصل ناشران و تاجران کتب لاہور
- (99) (۱) بذل القوة فی حوادث سنی النبوة (سیرۃ ہاشمی) مخدوم محمد ہاشم نقوی رحمۃ اللہ علیہ
- (ب) رحمت عالم صفحہ ۱۰: سید سلیمان ندوی صاحب
- (ت) میرت خاتم الانبیاء: مولانا مفتی محمد شفیع دیوبندی صاحب
- (100) شاہ جور سالو: سربرو و سنڈی: کلیان آڈیو
- (101) نشر الدرر علی مولد ابن حجر: علامہ سید احمد بن عبدالغنی عمر عابدین دمشق رحمۃ اللہ علیہ رسائل میلاد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم صفحہ ۱۱۷
- (102) مولود مہیئر حاجی غلام نبی مہیئر صاحب

- (103) (ا) مولد العروس: علامہ ابن جوزی رحمۃ اللہ علیہ
رسائل میلاد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم صفحہ ۲۲۸۔
- (ب) المورد الروی فی مولد النبی: علامہ ملا علی قاری رحمۃ اللہ علیہ
رسائل میلاد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم صفحہ ۳۴۰۔
- (ت) مدارج النبوت جلد اول: شاہ عبدالحق محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ
- (ث) رحمت عالم صفحہ ۱۰: سید سلیمان ندوی صاحب۔
- (ج) سیرت خاتم الانبیاء: مفتی محمد شفیع دیوبندی صاحب۔
- (104) حقائق بخشش حصوبیو
- (105) نثر الدرر علی مولد ابن حجر: علامہ سید احمد دمشقی رسائل میلاد
مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم صفحہ ۱۱۸۔
- (106) ایضاً صفحہ ۱۲۳
- (107) نطق الہلال بارخ ولا دالحبيب والوصال فصل اول اعلي حضرت مجدد
دین، ملت الشاہ امام احمد رضا خان بریلوی رحمۃ اللہ علیہ
- (108) محبت جو آواز صفحہ ۵۶: صاحبزادہ محمد کرم اللہ الہی المعروف
دلبر سائین دامت برکاتہم العالیہ
- (109) قوۃ العاشقین صفحہ ۳۴: مخدوم محمد ہاشم ثتوی رحمۃ اللہ علیہ
- (110) ایضاً صفحہ ۳۶
- (111) ایضاً صفحہ ۳۷
- (112) ایضاً صفحہ ۳۸
- (113) المورد الروی فی مولد النبی: علامہ ملا علی قاری رحمۃ اللہ علیہ رسائل
میلاد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم صفحہ ۳۳۱
- (114) ایضاً صفحہ ۳۳۱
- (115) قوۃ العاشقین صفحہ ۴۰: مخدوم محمد ہاشم ثتوی رحمۃ اللہ علیہ
- (116) ایضاً صفحہ ۳۸-۳۹: بخاری شریف جلد لیون کتاب النکاح
حدیث نمبر ۹۳ مطبوعہ شبیر برادرز لاہور۔
- (117) محبت جو آواز صفحہ ۵۶: صاحبزادہ محمد کرم اللہ الہی دلبر سائین
دامت برکاتہم العالیہ
- (118) مولد العروس: علامہ عبد الرحمن ابن جوزی رحمۃ اللہ علیہ

- (119) نشر الدرر علي مولد ابن حجر: علامہ سید احمد بن عبدالغني بن عمر عابدين رسائل ميلاد مصطفى صلي الله عليه وآله وسلم صفحہ ۴۸-۴۹
- (120) محبت جو آواز: صاحبزادہ محمد کرم الله الاهي المعروف دلبر سائين دامت برکاتہم العالیہ
- (121) ميلاد مصطفى صلي الله عليه وآله وسلم صفحہ ۱۱۲-۱۱۳ علامہ قاري محمد رضا المصطفى صاحب
- (122) محبت جو آواز: صاحبزادہ محمد کرم الله الاهي المعروف دلبر سائين دامت برکاتہم العالیہ
- (123) ميلاد مصطفى صلي الله عليه وآله وسلم صفحہ ۱۱۲: علامہ قاري محمد رضا المصطفى صاحب
- (124) مولانا محمد قاسم نانوتوي صاحب:
- (125) تاليفي سلسلو سلوک واحسان کراچي رمضان ۱۴۰۸ هجري انوار محمديه للنبيهاني في السيرة الحلبية بحوالہ:
- ميلاد مصطفى صفحہ ۱۲۳: علامہ قاري محمد رضا المصطفى صاحب
- (126) روزنامہ ايکسپريس ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰
- (127) روزانہ ايکسپريس ۱۳ جون ۲۰۱۰
- (128) روزنامہ جنگ کراچي ۳ مارچ ۲۰۰۴
- (129) روزنامہ امت کراچي ۲۷ نومبر ۲۰۱۰
- (130) سلسليوار جرار کراچي سلسلو نمبر ۷، ۲۳ اپريل ۲۰۱۰
- (131) مکتوبات شريف روضي دثي رحمة الله عليه صفحہ ۶۱-۱۲۰ جامع عارف بالله خليفو محمود نظاماڻي رحمة الله عليه مطبوعہ مدرسہ صبغتہ الہدي شاہپور چاکر.
- (132) حسن المقصد في عمل المولد: علامہ جلال الدين سيوطي رحمة الله عليه رسائل ميلاد مصطفى صلي الله عليه وآله وسلم صفحہ ۱۸۲۔

2020.08.14 13:05